

பெரிய எழுத்து
சித்திராபுத்திர நாயனார்
கதை

அமராவதி.

சித்திராபுத்திரன்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

1935.

தன் விலை]

[அனா 8.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ராமஜெயம்
புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய
பெரிய எழுத்து
சித்திராபுத்திர
நாயனார் கதை

ROJA MUTHIAN
KOTTAIYUR-523 106

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை
சென்னை.

இதன் விலை]

1 9 3 6

[அணை 4.

இனிமேல் நடத்துகிறோம் இப்போது செய்யும்வகை
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராய்ப்புரணையில்
 விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி
 புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
 பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
 தோரணங்களுக்கடியே துலங்குமேற்சுட்டிகட்டி
 வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
 செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
 பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
 வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
 தெட்சணைகளைவைத்து திருமாலேகள்சாத்தி
 சந்தனக்குங்குமஞ் சங்கையுடனேசாத்தி
 வாழைக்கழுகுடனே வான்கரும்புதானிறுத்தி
 பொன்னின்விலக்குவைத்து பூமலர்கள் தான்சாத்தி
 வாழையிலைப்பரப்பி வைக்கும்வகைக்கணிகள்
 வாழைப்பழமும் வருக்கைபலாச்சுளையும்
 மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
 தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநற்பழமும்
 விளாங்குகனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவிமிகப்படைத்து
 கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
 கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
 தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
 கரும்போடிளநீருங் கற்கண்டுநற்கனியும்
 பொருவிளங்காயுடனே பிட்டமுதுள்ளுருண்டை
 கொழுக்கட்டைதேங்காய் கொண்டுவந்துதான்படைத்து
 தோசைவடை இட்டிலியுந் தோன்றமிகப்படைத்து
 அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
 பாயசமும்பாணக்கமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
 அன்னமிகசமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
 புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையு மன்பாகத்தான்படைத்து
 அத்தனார்தம்மருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து
 நைவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்து
 தோத்திரங்கள்செய்து தொழுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்த்து வந்தெனக்கருளுநாதா
யெங்குமாநிறைந்தாய்நீ மிறையவர்போற்றிபோற்றி.

வ ச ன ம்.

இப்படிக்கணபதியைத் தோத்திரஞ்செய்து அருச்
சனை நைவேதன முதலானதுஞ் செய்து தூபதீபங்
கொடுத்து அப்பால் மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

ந டை

சங்கரனார்மெய்க்கத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திராபுத்திரரைச் சீருடனேதானிருத்தி
பீதாம்பரஞ்சாற்றிப் பெரும்பவட்டஞ்சாத்தி
சீதனங்களான செண்பகமுந்தான்சாத்தி
சுத்தாதியுள்ளதெல்லாந் தோன்றிமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே ஆர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெற்றிலையோடும் விளங்கும் அடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்து
புத்தகத்தினோடிலங்கும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடனேபடைத்து எல்லோருமிக்கதையை
தெண்டனிட்டேனிக்கதையை செப்பவேவேணுமென்று
பத்தியுடன்கேட்கப் பகரலுற்றவிக்கதையை
ஒங்குபுகழ்மாதர்மைந்தர் உண்மையுடன்கேழ்க்க
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேழ்க்கலுற்றார்
கல்லுமுருகிக் கருத்துடன்கேட்கலுற்றார்
மன்னும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வழங்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைப்பதம்பெறுவார்
வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுவாய்ப்பல்லியர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்

கள்ளிகளாயுள்ளார் கணவனுரைதப்பினவர்கள்
 பிச்சையிட்டுண்ணுத பெரும்பாவியானவர்கள்
 குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
 உற்றுநின்றுகேட்டு உறவைமுறித்தவர்கள்
 பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
 கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
 மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாவி
 பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
 சண்டையிட்டுறித்தந் தன்பேச்சுமேலிடவே
 கொண்டவளைப்பேணுத கொடும்பாவியானவர்கள்
 தன்வீட்டைச்சாத்தி அசல்வீட்டிற்போயிருந்து
 பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
 பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியார்கள்
 இத்தியாதிபேர்களுல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
 கடக்கவேநில்லுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
 பூமிதனில்விளைந்த புதுமண்டபம்வந்துதென்றால்
 பெரியவர்முதலானவர்க்குப் பிசகாமல்தானீந்து
 வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
 கெட்டவர்களுல்லாங் கிளைசுத்தம்வாழ்ந்திருப்பார்
 காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
 பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றார்
 பக்தியுடனேகேட்டாற் பாடுகிறேனினிகேளும்
 ஈசனருளால் எமதர்மர்தன்னருகே
 நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
 புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
 பாவங்கள்செய்தவரைப் பகுந்துகணக்கெழுத
 வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
 கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
 இப்படியேதானுமங்கே நடக்குந்தருவாயில்
 தெய்வலோகபட்டணத்திற் றிறமாய்நடந்தகதை
 நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
 இந்திரனிந்திராணியுட னிருந்துமிகவாழ்கையிலே
 புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
 நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
 நல்லார்பசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
 பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று

8 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

இந்திராணியம்மை ஏங்கிமிகவாடி
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டிபலுகாலு பாவங்கள் தீராதது

ஆளடிமையகன்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணத்தியெல்லாம் அழித்திடுங்காண்மன்னவரே
சித்திரக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைந்தாரிந்திரரும்
கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகச்செய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்தனைநினைந்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோமினிகேளும்
இந்தக்கதையை எள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களுெல்லாங் கிளைசுற்றம்வாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்

சித்திராபுத்திரர் கதையைச் சிறப்புடனே கேட்க
நோன்பு, பத்தியா யிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கி
நல்ல, அத்தார்தன் பதியைச்சேர்ந்து அத்துடன் சேர்
ந்து வாழ்வார், பத்தியாய் முந்நூல்சொல்லும் பகர்ந்த
னர் நூல்வல்லோரே.

வ-ம். அதெப்படியென்று கேட்பீரானால் அநேக
மான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்க
ளிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்ல
வென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகுமனஸ்தாப
மாய்க் கிலேசப்பட்டு தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்தி
லுண்டான திரவிய முதலானதை யெல்லாங்கொண்டு
அநேக தருமங்களைச்செய்து பின்பு பார்வதிசமேதராகிய
ஈஸ்வரரை நினைத்துத் தவசு செய்யச் சித்திராபுத்திர
நாயனார் வந்து பிறந்து அவதாரசித்தராக்நடந்த கதை
யானதால் இந்தக் கதையை மனம்வைத்து அன்பாகப்
பக்தியுடனே கேட்டவர்களுக்கு வரும் பலத்தை இனி
மேல் விவரமாகச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைதாயாவார்

சத்திசிவம்பொருந்தி தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீழிகாலம் நேசமதாய்வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றுது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளவளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீரார்பவுரணையில்
சித்திரைமாதந் திருநோன்புவந்ததிலே
உத்தமரைநோக்கியே ஒருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தகுலத்தில் எவர்களுையானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீச்சரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனதி லெந்நேரமும்நினைத்தால்
அங்கேதானோன்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பாதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகுந் தீங்கொருநாள்வாராது
நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
மின்னோன்பிராத முக்கடனேயானாலும்
இன்னோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள் தானீங்கும்
வில்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலகித்தான்போகும்
நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை அன்புடனேகேளுங்கள்
நாயனார்பிறப்பையினி நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாகயிருக்கையிலே
அரனார்மனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
களையுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ணிய பாவங்கள்தானறியார்

12 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
 நம்மைநினையாமல் நாள்தோறும்வைதவர்கள்
 சிவசிந்தையில்லாத சென்மங்களாவார்கள்
 முன்வினையைவிட்டு மோகும்பெறுவதற்கு
 வேணவரங்கொடுத்து மேதனியிற்றானவர்கள்
 அசுரர் அரக்கர் அநேகமுதலானோர்
 சத்திசிவமறந்து தாவிடுக்கஞ்செய்வதனால்
 அப்படியேவாராமல் அதற்கானசெய்தியொன்று
 ஒப்பில்லாப்பெண்ணை யுனையவளே தீகேட்பாய்
 செப்பமுடன்கண்களுச் சீராகத்தானெழுதி
 திட்டமுடன்செய்து சிட்சைகள் நான்செய்வதற்கு
 நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
 மூத்தபிள்ளைகணபதியை மொழிவது நல்லதல்ல
 மூலமாயிவ்விடத்தில் மூத்தமகன் தன்னைவைத்தோம்
 கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
 சூரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
 சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசாமி
 கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்கைத்தான்
 அவனைத்துதித்தவர்க்கு அநேகவரங்கொடுப்பான்
 புவனங்கணக்கெழுதப் புகர்சொல்லுவா னுன்மகனும்
 பாலனிநுந்து பழிக்கிடமானும்
 மக்களிருந்து மனுநீதிதானெழுத
 இந்தவகைதனக்கு மெழுதிவரும்படிக்கு
 நல்வினைகள் தீவினைகள் நன்றையெழுதிவர
 எந்தன்வினையானாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
 கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான்பொசிக்க
 பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சந்தானிருக்கும்
 என்றரனார்சொல்ல வியல்பானபாவதியும்
 நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
 திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றான் பார்வதியும்
 இருந்துமிகப்பேசி யீசுரருமேதுசொல்வார்
 பூமாதேநாக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவர
 என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
 நன்றெனவேபார்வதியும் நாதன்முன்வைத்தனளே
 பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனாரேதுசொல்வார்
 சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடென

அந்தப்படியே யம்மைகொண்டுவர
 சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறபச்சையுடன்
 நிலமணிவெண்ணையுட னெறியாகச்சேர்த்துடனே
 பால்நிறமுமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
 சாலவேதம்மைப்போ லாகவென்றுதயாநிதியும்
 கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில்
 பஞ்சவர்னமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
 திருக்கரத்தாற்றா னும் சிறப்பாயெழுதினரே
 தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
 உருவையெழுதி யுண்மையுடன் தான்பார்த்து
 தீர்புரையேநீருஞ் சுந்திரத்தைப்பாரெனவே
 இத்தப்புதல்வரைநீ ரிப்போதழையுமென்றார்
 அழையுமென்றபோதே யானுமதைப்பார்க்க
 ஆறுமறியாத அரனார்தம்பேரருளால்
 சித்திரத்திலேயுதித்த புத்திரனாகவர
 வாராய்மகனேயென்று மலர்க்கரங்கள் நீட்டிடவே
 கைகாட்டி முகங்காட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
 கருணைவிழிநோக்க மாதாகையிற்பிறத்தனரே
 பிறந்தாரே உத்தமனார் வேணவரம்பேருக
 பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமன துசந்நிதியில்
 தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்து சென்னியின்மேற்கைகுவித்
 நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டர்தான்பார்த்து [து
 எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
 அக்காலம்நீடுழி யாகவேதானிருப்பீர்
 பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
 எள்ளுகளுெண்ணைபோ லெங்கும்நிறைந்திருப்போம்
 பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
 பரைக்கும் நமக்குமிது பண்புதான்கண்டரே
 ஒன்றுயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
 அறிவார்தவமுடைய ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
 நனரையுரைக்கிறோம் நன்மகனேகேளப்பா
 மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
 மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயின் னுனக்கு
 எங்களுடமனதி லிருக்கும்நினைவுகளும்
 தேவரசுரான் ரிஷிகள்முனிமாதர்கள்
 ஏறும்புகடையானதலை என்பத்துநாலுநா

14 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

றுயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
 செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
 கருவேலநற்கணக்குங் கட்டாயெழுதுமென்றார்
 அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்தீட்டி
 கயிலாசத்துள்ளே கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
 மகமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
 பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புழந்துமுள்ளதெல்லாம்
 எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
 உமையவளுந்தானு முன்மையாய்த்தானழைத்து
 ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரன்னேரம்
 பூட்டுத்திறந்து புதுபட்டந்தான்கொடுத்துக்
 காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணிதண்டையிட்டு
 முன்கைமுதாரி முன்கைவளைதான்சாத்தித்
 தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவயிடுரியமும்
 காதுலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி
 முப்புரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
 துப்பிப்பதக்கமுடன் சூடாமணிக்கவசம்
 வில்லைச்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
 பாதமுடிவரைக்கும் பலகணிகள் தான்பூட்டி
 பார்வதியுமீசாரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
 அரனுடையதிருவுளத்தா லாண்டவரையருகழைத்து
 திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திராபுத்திரரெனவே
 உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமர்து
 அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்றார்
 முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்க்கையிலிட்டு
 நீடுழிகாலங் கணக்கெழுதநீயெனவே
 உத்தமருமங்கே யுடன்வணங்கிதெண்டனிட்டு
 அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
 தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திராபுத்திரரை
 தாவியெடுத்து மகனையெனமொழிந்து
 ஆருமறியாதார் அரும்பொருளார்தன்மகனே
 சீருடநீருஞ் சிவனாருட்படிக்குப்
 பாரும்விசம்புமிந்தப் பான் மொழிகள் தப்பாமல்
 பல்லாபிரங்கோடி பலன்கணக்குத்தா னெழுத
 சொல்லார்கணக்குச் சுருணைமுதலுண்டாக்கி
 கருமநழல்வந்து கணக்கில்தினசரியும்

எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
 பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனவ்வேடு
 எடுத்தவர்கள்பேசாமல் தன்னிழலேசாக்ஷிசொல்லும்
 இச்சாக்ஷிவந்து இயல்பாய்க்கணக்கெழுதும்
 உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
 கணக்கராயிருந்து கருவேலங்கைக்கொள்ளும்
 என்றுகருவேலம் ஏற்புவித்தாரந்தேரம்
 பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
 ஆயிரம்பதமசைக்க வொண்ணாதபட்டோலை
 தப்பாமலேயெழுத ஊர்வேந்தர்தான்கொடுக்க
 சித்திராபுத்திரனார் சீமானார் தன்னிடத்தில்
 வாங்கினருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
 அன்றுடன்கணக்கு மணுவும்வகைவிபரமாய்
 இருந்துகணக்கு யெழுதுகின்றருத்தமனார்
 சிவனார் தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகிறார்
 அய்யனுமுமையுங்கூடி யான நற்கணக்காக
 மெய்யராய்ச்சிருட்டித்தார்கள் மேதிரியுள்ளமட்டும்
 செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்து செய்திகள் யாருவண்ணம்
 தையலாள்பாகன்வாசற் றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்

எப்படியென்றால் கயிலாயத்திலே சுவாமியும் பா
 மேஸ்வரியும் முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்
 தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்க
 ளும் நிறைந்திருக்கும்போது அகண்ட புவனங்களில்
 லாம் பாவபுண்ணியபலன் தெரியவேண்டி நம்முடைய
 குமாரர்களிருபேருங் காரணமான கதைகள் சிலது நடக்க
 வேண்டியதற்கு அவர்களா லாகவேண்டியதால் மற்று
 முள்ளபேர்கள் யிதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள் யாருமில்லை
 என்று சுவாமி பரமேஸ்வரர் தானே யோசித்து உமை
 யை யழைத்து தங்கப்பலகை யெடுத்துவரச்சொல்லி உரு
 வமைக்க அதை உமையாள் கண்டு அதிசயப்பட்டு கரு
 வருவாய்ப் பேசும்படி கிருபை பார்க்க வேணுமென்
 றறிவிக்க அப்படியே கிருபை செய்து விஞ்சைய மந்
 திர முபதேசித்து சித்திராபுத்திரனென்று பேர்வைத்து
 ஆடையாபரண முதலானதும் பூட்டி மகனைக் கட்டி
 முகந்து அண்ட புவனங்கனி லுண்டான முன்னால்
 கணக்கும் கருவேலமும் விஷ்ணு மூர்த்தி பிரமா முத

16 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

லானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும் பொக்கிஷ முதலானதும் பாவபுண்ணிய பல கணக்குங் கொடுக்க உமையாகிய பரமேஸ்வரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங்கொடுத்துத் தினச்செய்தி நடக்கிற பாவபுண்ணிய முதலான பல கணக்கு நமக்கறிவியுமென்று சுவாமி உத்தரவு கொடுத்தபடியே சித்திராபுத்திரருங் கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரர் சந்நிதானத்திலிருந்து கணக்கெழுதிவந்தார். இப்படி கயிலையத்தில் நடந்து வரும்போது தேவேந்திரன் மகா ஆசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கள் செய்து ஈஸ்வரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவசபண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிறோம் அன்புவைத்து ஒரே மனதாகக் கேட்பீர்களாக.

எண்ணத்தொலையாத வேற்றசிவபூசைதன்னை செய்யவேணுமென்று திடமாகவேறினைத்து தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேசுழ்ந்துவரசெம்பொன்மணித்தேரில் சிறப்புடனேதானேறி பசும்பொன்னுலகாள் பதியைவிட்டுதேர்நடத்தி விண்ணுலகக்கன்னியர்கள் வேணப்பணிசூழ்ந்துவர இப்படியேயிந்திரனா ரேத்ததவஞ்செய்ய வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகைதான் புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாள் அகலிகையும் தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனார் மெத்தவேமயலாகி மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து தேர்மேலேதான்விழுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார் பாராமல் நடந்து பகற்கண்ட ஆசையினால் காதல்கொண்ட இந்திரனார் காமவினைநினைந்து ஆதரவுபேசியகலிகையைசேரவெண்ணி தேரையிகிறுத்தித் தேவர்களைத்தானிறுத்தி மாயமாய்சென்று மருந்துமாமலையிலுள்ள காய்கனிகள் கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம் மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே சென்றாரேயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்து நடுச்சாமத்தில் வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்

கோழியாய்நின்று கூவினாரிந்திரரும்
அப்போதுகௌதம ரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போல விடிந்துதேயென்றெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுக்கோலுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகாரிஷியும்
கங்கையுரக்கமதைக் கண்டார்மகாரிஷியும்
மாயர்விதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுணர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுபார்
இதுவென்னசோதனையோ ஈஸ்பரரேதஞ்சமென்று
அதிசாமதேநரே யறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலைபாகிர்ஷி மனையிடத்தேமீண்டும்வந்தார்
சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனுமவ்விருளில் ரிஷிபுரபந்தானெடுத்தது
வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
மனக்கவலைமையலொடு வந்தவரலாரெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கெணிதமாய்சொன்னவுடன்
பாவிக்கெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில்
தீவினையால்வந்தாயே சீசியுன்மகிமையுடன்
நீதியழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாடுதென்று
ஆசையில்லாத அகலிகைசொல்லிநிற்க
வாசவனுமந்நேரம் மயக்கத்தால்வீழ்ந்திரைஞ்சி
ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையேயெனத்தொழுது
அப்போதுமகாரிஷியும் அதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்ப்பாக்கபோனவரு மீண்டுவந்தாரன்னேரம்
கண்டுமிதுவென்ன சாரணமோவென்றுசொல்ல
அண்டர்பதிக் கோனே ஆரடாவென்றுசொல்ல
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறடபும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனேநான்காண் ரிஷியேநானும்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
சாத்திரங்கேட்கதான் வந்தேனென்றுரைத்தார்
இந்நேரநீயு மிடும்புசெய்யவந்தவன்காண்
அகலியையிச்சித்தே யடைந்தாய்நீயென்றுசொல்ல
ரிஷிக்குத்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
இன்றொரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்

18 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

இச்சாபமிந்திரனை இன்றுயெரியாமல்
 துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்போது
 தன்தாரம்விட்டு பிறர்தாரம்வேண்டினதால்
 இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்போகவெண்ணி
 ஆயிரம்யோனி அங்கமெல்லாம்தான்வெடிக்க
 என்றுமகாரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
 தப்பாமலந்தேநரம் வெடித்துதேதான்குறியும்
 கண்டானேயிந்திரனும் கண்கலக்கமுண்டாகித்
 தொழுதானேரிஷியடியைத் தோற்றமுடனன்னேரம்
 பெரியோரேநீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனாசிற்றியேன்
 அரியவினைக்கானேன் ஆசையாற்றான்விரும்பி
 வஞ்சமாய்ச்செய்தகுற்ற மகாரிஷியேநீர்பொறுப்பீர்
 வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானானேன்
 என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
 இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
 இச்சாபந்தீர்ந்து இரட்சிக்கவேணுமென்று
 அச்சாபத்தோடே யருகேதானிற்பளவில்
 இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமவரே துரைப்பார்
 இருடிகள்சாப மிந்திரனைதீராது
 ஆணவமாயையினால் அழியவந்தவிந்திரனை
 தானுமாலையனாரத் தரணியிலேபூசைசெய்தால்
 ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்று
 ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று அம்முனியைத்தெண்டனிட்டு
 பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காணந்தேநரம்
 அப்போதுமகாரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
 கருங்கல்லாய்ப்போகவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
 அப்போதுயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
 வேர்த்துவிருவிருத்து மெய்கலங்கியுள்நடுங்கி
 இச்சாபந்தானும் எனக்கேவரவேணும்
 இதென்னமாயமோ வெம்பெருமாள்சோதனையோ
 சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
 அகலிகைதாள்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
 கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகாரிஷியும்
 அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார்
 ரவிகுலத்தில்வந்து தசரதன்பாலனாய்ப்பிறப்பார்
 நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே
 வீஸ்வாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்கு

தாடகைசிறுநீரால் தானனைப்பாள் அம்முனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்து தனிவேள்விமுடிப்பதற்கு
தசாதன்கன்னிடத்திற் சார்ந்துவிஸ்வாமித்திரரும்
இராமரைலட்சு மணரையுந்தானழைத்து
சங்காரஞ்செய்துதன் வேள்விமுடிந்தபின்பு
மிதுலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமர்தன்பாதம் சிறப்பாகப்பட்டவுடன்
பெண்ணாகநீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமுன்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னையழைத்துமேகொள்வமென்ன
கருங்கல்லுப்பாறையாய் போனானேகன்னிகைநான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
தந்திரவானமெல்லாந் தயவுடன்வரும்போதந்த
மந்திரப்பெண்வந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினுனிருப்பிடத்தில். (1)

இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து இரவுதான்கோழிபோலே
உருக்கொண்டுகூவியந்த ரிஷியையன்புடனேநோக்கி
மருக்கினனவள்பால்வந்து மயங்கியேசெல்லும்போது
செருக்கிலாரிஷியுங்கண்டு சினந்துதன்சாபஞ்செய்தார்.
செய்ததேதார்சாபம்காமத் திருடனாய்வந்ததாலே
வெய்யதோர்பெண்மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாக
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடனீயானியாதும்
பொய்யெனவென்றுசொல்லி போவெனவிடைகொடுத்தார். (3)

இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன் தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்லரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனேகேட்கத்
தந்திரவீசனாரைத் தானுமேபூசைசெய்தால
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே. (1)

(வசனம்) இதனுடைய விபரம் எப்படியென்றால்:
தேவேந்திரன் மகா வாயலிலே தபசுசெய்யப் புறப்பட்டு
வருகின்ற வழியிலே மருத்துமலை கௌதமரிஷி பத்தினி
யான அகலிகைப் பெண் ரிஷிக்கு மலர் கொய்ய வந்த
விடத்தில் இந்திரன் அந்தப் பெண்ணினுடைய அழகு
சுவரியங்களைக் கண்டு தவசு மறந்து புத்திர நினைவும்
விட்டு மையல்கொண்டு அந்தப் பெண் வாழுகிற விடத்

20 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

துக்குப்போய்க் கோழியாய் நின்று கூவி ரிஷியை வெளியில் புறப்பட்டு ஸ்நானஞ்செய்யப் போகப் பண்ணுவித்துத் தான் சேரலாமென்று யோசித்துச் செய்தான். அப்படியே ரிஷியும் விடிந்துபோச்சுதென்று கெங்கையில் வரும்போது கெங்கை நித்திரை செய்கிறதைப் பார்த்துப்போட்டு நந்தவனஞ்சென்று புஷ்பவிரிவு பார்ப்போமென்று பார்க்கும்போது புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்புமயமா யிருக்கிறதைக்கண்டு இது ஓர் காரணமா யிருக்கமென்று தன்னுடைய இல்லிடமாகிய ஆச்சிரமத்துக்கு வருவதற்கு முன்னமே இந்திரன் அகலிகையிடத்தில் தன்னுடைய விரகதாபத்தைச் சொன்னதில் அவன் மனம் நொந்து சில கொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷி வருகிற சாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டதை ரிஷி ஞான திருஷ்டியினால்பார்த்து, ஆரடாநீ? உன்னுடைய பேரும் ஊரும் வந்ததுஞ் சொல்லென்று கேட்க, அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச்சொல்லி இந்த வருஷம் பஞ்சாங்கம் பலன் கேட்க வந்தேனென்று திருட்டுத் தனமாய்ச் சொன்னதைத் தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கபடுசெய்ய வந்தவனாய் காணுகிறதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படி பார்த்து தன் தாரமிருக்க அசல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினால் உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம்யோனியாக வெடிக்கக்கடவதென்று சாபமிட்டார். உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகாரிஷியை தெண்டனிட்டு எளியேன்செய்தகுற்றம் பொறுக்கவேணுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்ததின் பேரில் ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயவுவந்து தானுமாலயனாகிய சுவாமிகயிலையங்கிரி வாசரைப் பூசைசெய்தால் இந்தச் சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடை கொடுக்க, அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குவந்து சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரைப் பூசைசெய்து வரமும், முன் சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணாகப் பெற்றுக்கொண்டான். அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் வெகு விஸ்திரமாகச் சொல்லுகிறோ மென்றவாறு. அகலிகை பெண்ணுக்கு நடக்கிற விவரத்தைக் கேட்பீர்களாக.

விருத்தம்

கௌதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னைச்
சவுரியமாகக்கண்டு இந்திரனைச்சார்ந்ததாலே [று
புவிதனிற்கருங்கல்லாக்கி பொற்பொலாங்குறைவாயென்
தவமுனிவந்துநின்று சாற்றினார்சாபந்தானே. 1

எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையுஞ்சொல்வார்
சுந்தரத்தசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
உந்தன்மேற்பட்டபோதே ஒழிந்திடுஞ்சாபமென்றார். 2

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் அகலிகையான பெண்மற்
றொரு புருஷன் வாடைபடாத பெண்ணுனதால் இந்
திரன் கண்டு மோகித்ததினாலே இந்த தேகம் வீட்டு மறு
தேகமாக வேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாகப் போகக்கடவ
தென்று சபித்ததினாலே அகலிகையானவள் ரிஷியாரைத்
தோத்திரஞ்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்டசாபம் எப்
போது நீங்குமென்று கேட்க, மகாவிஷ்ணுவானவர்
அரக்கர்குல மறுக்கவேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திர
னாகச் செலித்து ஸ்ரீராமரென்னும் நாமத்துட னிருக்
குங்காலத்தில் விஸ்வாமித்திரரானவர் வேள்வி செய்
கிறதை தாடகை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனையை நீக்க
வேண்டித் தசரதரிடத்திற்கேட்டுஸ்ரீராமனை அழைத்துக்
கொண்டுபோய்த் தாடகையைச் சங்காரஞ்செய்து மிதிலை
யிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும்போது அந்த
ராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே
பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய். அப்போது
உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோமென்று விடை
கொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர் வந்து தாட
கையைக் கொன்று விஸ்வாமித்திரருக்குச் சந்தோஷஞ்
செய்வித்து மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்ய
வரும் வழியில் ஸ்ரீராமனுடையபாதம் அகலிகைப்பெண்
பேரில் பட்டுத் தன் சுயரூபமானதை ஸ்ரீராமர் பார்த்து
இதென்னவிதமென்று விஸ்வாமித்திரரைக் கேட்க, அக
லிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாம் சொல்ல,
அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப் போம்

22 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

படி உத்திரவு கொடுக்க, அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகைப் பெண் வந்து சேர்ந்து வாழ்த்துகொண்டிருந்தாள். அப்பால் தேவேந்திரன் நடக்கிற விர்த்தாந்தமுமதின்மேல் நடக்கிற கதையும் சொல்கிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார்தன்கதையை இயம்புகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங்கண் னாகுமென்றமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினார்பூசைசெய்ய
தாணுவமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயைதன்னை யகலவிட்டுயோகமதாய்த்
தாணுவமாயைதன்னைத் தாரணியிலுண்டாக்கித்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவதீருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேதீருமென்று
மெத்தவேபூசை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
பூசைதனைச்செய்து புதுமைதனைக்கண்டுமிகத்
தாணுவமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முவரைப்பணிந்து
ஆயிரங்கண்ணுடைய அயிராவதத்தோனும்
வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளையிலே
அகலிகைச்சாபம் பிடித்துதேயந்தேரம்
தெய்வலோகபட்டணத்தில் வாழுகிறதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்துதேசாபமது
தான்மலடாய்நின்று தவிக்கிறபுதுமையைப்போல்
வாணுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுவே
தான்மலடுமெல்லாம் தரணியெல்லாம்தான்மலடாய்
பூமிவீனையாமல் பொன்மார்பெய்யாமல்
காமனெறிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்குமரங்களெல்லாம் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பாற்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சிபறவையெல்லாம் பால்மலடுதானாக
கரடிமிருகமெல்லாம் கடுமலடாய்ப்போனதுவே
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
இந்திரனார்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து

இந்திரானியென்னு மிளங்கோதைநானிருக்க
அர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொருயிந்திரரே
ரிஷியினதுசாபம் பலித்ததேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலிக்கவுங்கண்மரோ
அவர்களுடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே
மதிகொண்டுவாழ்க்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
தவசமரந்து தட்டழித்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதனைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமோயிந்திரரே
அம்பலத்திஸ்நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊராருடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
தேவர்களெல்லாஞ் சேரமலடானும்
இத்தப்படிசொல்லி இந்திரானிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தான்வாடி
எந்தவிதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்துதேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேருயிலே மரகதமேநீகேளு
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை யடிமைகொள்ளும்பெண்ணேநீ
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வதற்கு
வரத்தினையுண்டானாலும் வாழ்வல்லகண்டாயே
சேனைபலதாழச் சிறியனொருவனில்லை
மைந்தனில்லாவீட்டில் மறைபோர்பொசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகாமல்
வள்ளத்தனமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
அரனாரைநோக்கி யதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
அரம்பையும்பார்வதிபோல் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இப்படியேசொல்லியபின்
துய்யமதியுடையாள் சுந்தரியுமேதுசொல்வாள்
மைந்தனில்லாத மழைகாணுவான்பயிர்போல்
வாடிமிகத்தளர்ந்து மயங்கிமுகம்வாடி
என்றுரைத்தசுந்தரிக்கு இந்திரனாரே துசொல்வார்
விருத்தம்

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
சங்கையாய்வாழ்ந்திருந்து தரணியில்வசையுமாச்சு

24 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

கங்கைவேணியர்தன்பாதங் கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
இங்குநாம்வருவோமென்றே யேகினர்கைலைமீதில்

ந டை

சென்றுசிவன்கைலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
சத்தியைவேண்டித் தவம்பெறவேண்டுமென்று
சங்கரனாஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்து
சிவனோடுமையானைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுரர்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருபேரும்வொற்றுமையாய்
கயிலையைதானோக்கி கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தென்கயிலைச்சேர்ந்து சிறந்தயிருபேரும்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்தேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமுச்செறிந்துநின்றார்
நெடுமுச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்து
தடுமாற்றம்நீக்கித் தனதாகவார்த்தைசொல்லி
தேவியும்நீயுந் தேடிவந்தகாரியமென்ன
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
இவ்வார்த்தைகேட்டு அமரர்கோனே துரைப்பான்
எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேநாயடியேன்
சீராயுரைசெய்தார் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனேதானுமில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எந்தன் தமைக்காத்து இரட்சிக்கவேணுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியே துரைப்பார்
வந்ததுநன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
சிவனோடுமையானைச் சிந்தையிலேதானினைத்து
தவமாய்மிகவும்நல்ல தரையில்மிகவூசுவைத்து
ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரானால்
சிவனோடுமையானாஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிக்குந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
நந்தீசர்சொன்ன மொழிப்படியேநாங்கள்செய்வோம்
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போனு

ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
 ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலேத்தானூன்றி
 நின்றார்தவசு நிருமலனைத்தானினைந்து
 இத்திராணிதானும் இருந்தார்தெடுந்தவசு
 இருபேரும்ஒன்றாய் இருந்தார்தெடுந்தவசு
 ஈசனேபிள்ளையருள் என்றேமனதில்வைத்து
 உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
 தள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
 வேருகளோடி வியன்மரங்களுண்டாகி
 பாருக்குள்வேரோடிப் படரத்தவசுசெய்தார்
 அந்ததவத்தருமை யரனாறியவில்லை
 ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
 எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமென்றினைத்து
 சுந்தரியாள் தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்று
 பாதாளந்தோன்றவெட்டி பாம்பாயனல்வளர்த்தி
 வேதாள அக்கினிபோல் மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவசிருந்தார்
 தண்ணீர் அருந்தாமல் ஒருகும்பொசியாமல்
 இந்தப்படிதவசு இரண்டாயிரம்வருஷம்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனாருந்தானறிந்து
 பார்வதிக்குமப்போ பரமனருள்செய்தாரே
 பெண்ணையவாருகே போவோமெனவுரைத்து
 கண்டார்சிவனுங் கனிவாயுமையவனும்
 முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்கள்போற்றிநிற்க
 நாற்பத்துநாற்கோடி ரீஷிகளும்நயந்துதொழ
 தவத்தருமைபார்த்துச் சந்தோஷமுண்டாகி
 உமையானும்அங்கே யுத்தரங்கள்சொல்லுகிறாள்
 பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகம்படைத்தருளி
 மன்னுமுடிதேவரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்தி
 இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குதான்கொடுத்தீர்
 புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதேகொடுத்தீரே
 புற்றுவளர்ந்து போதமரம்வுண்டாகி
 கண்ணீரொழுகிறதுங் கண்ணினாற்காணுமென்று
 சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
 உள்ளபடிசொன்னால் உமையவளையென்றுரைத்தார்
 கள்ளவிவனிந்திரனுங் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
 மானேயவனிட மனதிற்படிசெய்வோம்

26 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
 ஒன்றும் அறியாமல் உபாயமாய்சொன்னதென்ன
 ஆனால் உனக்காக ஆருள் செய்வோங்கண்டாயோ
 என்று சிவனார் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
 உமையாளுமங்கே யே துரைப்பாளுண்ணுங்கி
 ஈசரேயும் மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
 நேயமுடனதனை நீர்பொருக்கவேண்டாமோ
 என்று மையாள் சொல்ல இறையோன் மனமகிழ்ந்து
 மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
 நந்திதனையழைத்து நல்லதொருயிந்திரனைக்
 கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தான்காண்வுத்தரவு
 வென்றிபுனை நந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பத்துடனெழுந்து
 நந்தீசர்தன்பின்னே நன்றாய் நடந்தனரே
 கந்தமலர்க்குழலுங் கடுகவேதானடந்தனரே
 கூட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
 தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில் நிறுத்தி
 எண்ணத்தொலையாத இடியேறுதான்முழங்க
 வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
 சிந்தைமகிழத் திருநந்திதன்கொலுவில்
 வந்துபுகுந்து வலக்கைபிரம்பதினால்
 இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர் நம்மை
 ஒதுக்கிவிலக்கியங் கொருபால் நிறுத்தினரே
 நேரேவிலக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சையரை
 யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கிஒருபுறமாய்
 சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்
 யுன்னியடித்தங் கொருபால் நிறுத்தியபின்
 காலவெம தூதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
 வருணன்முதல்மற்றவரை வாகாய் நிறுத்தியபின்
 ஈசனுக்குத்தோழனா யேற்றகுபேரனையும்
 உருத்திரரையும்பக்கத் துண்மையாய்த்தானிருத்தி
 ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தனையும்
 சேனை நடுமத்தியிலே சிறக்க இருத்தயவர்
 பக்கத்திலவீர பத்திரனைத்தானிறுத்தி
 மேனகையினோடு விளங்கும் அரம்பையுடன்
 ஆனனார்வசியும் அந்தமுள்ளதிலோர்தமையும்
 நாடகங்களாடுமந்த நாதன்சிவசபையில்

தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
 மிஞ்சுநவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
 அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
 காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
 சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சங்கையுடனே நிறுத்தி
 மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
 விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
 வந்தரனார்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
 அந்தப்படியே யரனார்திருமுன்பு
 சென்றுபுகுந்தந்திரனுந் தேவியந்திராணியுமாய்
 மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
 சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாரெழுந்திரென்றார்
 திருவாய்மொழிகேட்டு தேவியுடனிறந்திரனும்
 எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
 வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
 இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுமென்றான்
 புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
 புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவல்லோ
 எத்தனைதான்வாழ்வு இலங்கப்பதம்பெற்றாலும்
 புத்திரனையில்லாதே புலைநரகில்போவேனோ
 சந்ததிதான் தாருமெனத் தார்வேந்தர்கேட்டதிற்பின்
 இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்
 சந்ததிதந்து சங்கரனாற்சொற்படிக்கு
 இந்திரனுந்தேவியுமா மின்பமுற்றுமீண்டனரே
 மீண்டுமேதாங்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
 ஊர்பதியையேநாக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
 காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்து
 பசுவின்முகம்பார்த்து பரமனருள்புரிவார்
 சந்ததியில்லாமற் நவஞ்செய்தஇந்திரற்காய்
 உன்னையவர்களுடன் அனுப்பிகிறோமென்றுசொல்லி
 அன்புடனேநீபோய் அங்கிருந்துதான்வளர்ந்து
 பாலகனையின்று பாலகனைதானகொடுத்து
 வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பசுவே
 என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
 நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமுச்சுத்தானெறிந்து
 தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
 பூலோகம்போயிருக்க பொறுக்குமோயென்னுடல்தான்

28 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

பூலோகம்போயிருந்து புத்திரணையீன்றபின்பு
எனக்குமேமோக்ஷகெதி யெப்போவெனக்கேட்க
அப்போதேசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரணையீன்றவுடன் பூந்தேர் அனுப்புகிறோம்
உன்னுணை நாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதிற்பின்
அந்தேரமேசிவனார் அன்புவிடைத்தான்கொடுத்தார்
பசுவமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுமே

விருத்தம்

அந்தநற்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னே நல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ[னே].
வந்ததோர்பசுவையிந்திரன் வரிசையாய்துகொள்வா

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் சுவாமிகையையங்கிரி வாச
ரான பரமேஸ்வரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவ
ழைத்துப் புத்திரதவஞ்செய்த இந்திர னிந்திராணிக்கு
நீ போயிருந்து ஒரு புத்திரனை யீன்று கொடுத்துவா
வென்று விடைகொடுக்க அப்போ பசுவானது எனக்கு
மோக்ஷகெதி எப்போவென்று கேட்க பரமேஸ்வரரும்
அப்போது புத்திரனைப்பெற்றுக் கொடுத்தவுடனே பூந்
தேரனுப்பி யுன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்ளு
கிறோமென்று வாக்குசொல்லி விடைகொடுக்க, அப்ப
டியே விடை வாங்கிக்கொண்டு இளங்கன்றாக வேடங்
கொண்டு அண்டபுவனங்களெல்லாம் இடிபோல முழங்
கத்தக்கதாக பந்து குதித்ததுபோலிந்திர னிந்திராணி
போனவழித் தடம்நோக்கி அவர்களிருவரையுங் கண்ட
வுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக்கண்டு
இது காரணமா யிருக்குதென்று யோசனை செய்து
சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசராகிய பரமேஸ்வரரும் உமை
யாளும் அனுப்பிவைத்ததாய்க் காணப்படுகிற தென்று

இருவரும் ஆனந்தங் கொண்டாடிப் பசுவை கட்டி
முகந்து தாங்கள் கூடவே கூடிவருகிறார்கள் ஏ-று.

அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் வெகு
விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தனைத்து
ஆவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்று நமக்கீசர் நஞ்சுருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்து கடுகவழி நடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளோரெல்லாம் மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகந்தானோக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகன்றை தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
இந்திரனிந்திராணி இவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போ இயல்பாய்ப்பறையடித்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்ப்பறையடித்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமென
பட்டணஞ்சென்றமாதர் பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்திற் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்பதியான அழகானகற்பகங்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசந்தரீயும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாகக்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தனர்காண்
மானையீர்நீங்கள் மகிழ்ந்துமேகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுதாதியர்கள்
போற்றியெடுத்தனைத்து பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்

30 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

அருமையாய்க் கந்தனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
 பேரிடவேணுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்த்து
 பஞ்சாங்கக்காரரையும் பாங்காயழையுமென்றார்
 சாஸ்திரவாதியெல்லாந் தாமையழையுமென்றார்
 தபோதனரையெல்லாந் தானையழையுமென்றார்
 கட்டியக்காரர்சென்று கடிந் துமிகவேபடி
 பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழத்துவந்தார்
 தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
 சாஸ்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தார்காண்
 நாளுமுகூர்த்தமும் நல்லதினம்பார்த்திருந்தார்
 ஆர்பேரிடுவமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
 அப்போதுவியாச பகவான் அருளினோடு
 இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள் தன்பெயரை
 இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோருஞ்சொன்னார்காண்
 அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேணுமென்று
 வைகாசிமாதம் வளர்ந்திருபத்தொன்றில்
 சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்திருந்தவாசகத்தில்
 அமுர்தகணபோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
 அந்தப்படியே அவர்கள் மொழிதப்பாமல்
 பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
 சோடித்தெல்லோர்க்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
 தட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
 மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
 அழைத்தவுடனே யணைவோருந்தானமிட்டார்
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதல்
 வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
 பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள் தாளுட
 வோமங்கள்பூணைகள் ஒன்றுதவருதபடி
 அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்கொடுத்தனர்காண்
 பட்டுபட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
 இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
 மைதவமுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
 பொன்னுலே தும்பும் புரிகயிறும்போட்டார்காண்
 நாலுகாலிற்குழம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
 மேனியெல்லாந்தங்கமதாய் விரைந்துமைதானமுத்தி
 நவரத்தினவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானமுத்தி

ஆபரணதெய்வல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமதாய்
கொப்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள் நற்பசுவை
பாலமுதமுட்டி பதிவாய்வளர்க்கையிலே
பூபந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
கண்ணாகப்போற்றிக் கருணையுடனேவளர்த்தார்
நாலிரண்டுநாளையிலே நற்பசுவந்தான்வளர்த்து
திங்கட்பிறைபோலாக சீர்பெற்றுதான்வளர்த்து [தார்
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்த்து
இந்திரானிசெய்யும்வகை ஏதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தப்படிநடக்கும் நேமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்புடன்செய்தபின்பு
தங்கச்செம்புதன்னிற் றுணைஜலங்கோரி
புட்பாதிசெல்லாம் போதவேதான் கொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திவந்து
பத்திரப்புட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள் செய்துவந்தாள்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தநாளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நியுமெனப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனையேதான் தொழுதாள்

விருத்தம்

அய்யய்யோ சிவனே நான் செய்யறத்தினுங் கொடு
மையுண்டீடா, வையகந்தன்னிலேதான் மலடி யென்
றென்னை வைத்துத், துய்ய நற்பசுவங்குடச் சுரப்பிலா
மலடாய்நிற்கச், செய்யுமாறேதோ வென்று சிந்தையும்
நொந்து சொல்வாள்.

வசனம். அகோதெப்படி யென்றால் தேவேந்திரனு
மிந்திரானியு மதிகத் தவசு செய்து வரம்பெற்றுத் தங்
கள் பதியை தோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்திரவு
கொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவானது தங்களிடஞ்
சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமியும் உமையானு மனுப்
பினுரென்று மகா சந்தோஷத்துடன் அவர்களும்

32 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

போற்றி வளர்க்க நெடுநாட் சென்றும் நம்மைப்போலே
நாம் வளர்த்த பசுவானதும் மலடாய் நிற்கிற காரணம்
என்னமோவென்று வையகத்திற் பேரெடுத்தது மல்லா
மல் தவசு செய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்கு
தென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறி
ந்து அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிறார்கள் என்ற
வாறு அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச்
சொல்லுகிறோம்.

ந டை

நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதன்மலடாம்
மலடாகிநின்ற மயக்கமதைநான்பார்க்க
விதியோவிதுவும் விளம்பீரோவென்றுசொல்லி
இந்திரருங்கேட்டு ஏங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானென்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்கானோமே
இன்னம்நான்போய் எங்கள்பரமேஸ்வரன்பால்
தவசுசெய்யநான்போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனேநாக்கி தவசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாதவமாய்நானிருந்து
பூங்காவனந்தேடிப் போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலும் கையிற்பிரம்புடனே
கற்பறையும்புத்தகமும் கையில்மழுவாளுடனே
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனாரேநாக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இந்திரனுங்கானகத்தி லிசைவாய்தவசிருந்தான்
வாசியைநாக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து அரணைமிகநினைத்து
ஆராலும்முடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்
சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமுத்தோரும்
நிருபன்குபேர நருதிதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியரும் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோரும் சேரவேதான்கூடி

முனையுந்தென்டளிட்டு முறமையாய்ச்சொல்லுகிறார்
 சித்திராபுத்திரனையே தேவேந்திரனாகும்
 புத்திரவாஞ்சையில் பூமிமறந்துவிட்டார்
 மைந்தனைவேண்டி மகாதபசுசெய்கிறார்
 அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
 நந்தீசர்தன்னை நலமாகத்தானழைத்து
 வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
 வள்ளுவனையப்போ வரவழைத்தாரன்னேரம்
 செய்யசிவனானுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 சித்திராபுத்திரனை தேடியழையுமென்றார்
 சித்திராபுத்திரரைச் சிறப்பாகக்கண்டான்காண்
 அத்தனும்மை யழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து
 பாதமதில்லீழ்ந்து பணிந்துகொண்டார்புத்திரரும்
 தேசம்விளையாடி வந்த சித்திராபுத்திரனை
 கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
 தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறுன்பிள்ளையன்றி
 மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறுனென்றுசொல்ல
 சித்திராபுத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
 அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
 மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
 என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களுள்ளோரும்
 சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திரற்கு
 புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூந்தாதாவென்ன
 சிவனானுமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரே நீருமொரு
 தீமையைநீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமனவிடைகொடுக்க
 புத்திரராகப்போய்ப்பிறக்க சிவனார்விடைகொடுக்க
 தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதன்மமல்ல
 இத்திரற்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
 அந்தமொழிகேட்டு அரனானுந்தான்மகிழ்ந்து
 எந்தவகையானாலும் இத்திரற்கு அன்புடனே
 செந்தாமரைப்பூ தினம்பூர்க்கும்பொய்கையிலே
 இத்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவும்ப்போது
 தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்தேரம்
 தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து

34 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

ஆவின்வயிற்றில் அவதரிக்க அற்புதங்கள்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆனாலடியேன் அருள்பெற்றேனென்று சொல்லி
கூறுபெற்றேனென்று சொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்துநின்று மகவைமிகநோக்கி
செம்புகின்றாரீசுரரும் சித்திராபுத்திரர்க்கு

விருத்தம்

அரனுடனேவாழுந்தேவ ரானவயிர்கட்கெல்லாம்
பரமருடன்பாபபுண்ய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
கரமிசையுதித்தசித்திரா புத்திரசிகாமணிக்காயென்
றருமையாயவனைமீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே.

சித்திராபுத்திரரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய் சென்று
வச்சிரன்வளர்த்த ஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
புத்திரனாய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான்.

எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கிப்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியவப்பால்
வழுதில்லாதொழுதநாமும் வாமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையுமவனுக்கீந்தான்.

வசனம்

அதெப்படியென்றால் முன் கயிலாச பருவத்திலே
யும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்தி லுண்டான
தேவர்கள் ரிஷிகள் தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்
கின்ற பாவபுண்ணிய கணக்குங்கருவும் பார்த்து சிருட்டி
செய்த சித்திராபுத்திரரை ஈஸ்வரர் வரவழைத்துத்
தேவேந்திரன் மகா கொடூரமாய் அந்தரமாய் தவசிசெய்
கிறதைப் பாருமென்று சொல்ல அப்போ சித்திராபுத்தி
ரர் அவருக்குச் சந்தானமில்லையே அவர் தவசு செய்தாலு
மில்லை என்று சொல்ல அப்போது சிவன் எந்த விதமாகி
லும் நீயே போய்ப்பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்க
வேணுமென்று சொல்ல இந்திரன் வயிற்றில் பிறக்கக்
காரணமில்லை என்று சித்திராபுத்திரர் சொல்ல, இந்தி
ராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின்
வயிற்றிற் செனித்தால் குற்றமில்லை அதற்கு சம்புமகாப்

பொய்கையாகிய தடாகத்தில் தாமரை புஷ்பமாய் அவ
தரித்தால் அப்பொழுது அந்தப் பசுவானது தண்ணீர்
குடிக்கவரும் தண்ணீருடனே போய் செனித்துப் பிறப்
பாய் உடனே மகவாசை திரும் பூமியிலுண்டாகிய முன்
பாவுபுண்ணிய கணக்குகளும் சீராகுமென்று கணக்கெடுத்
தெழுதிக் கொடுத்து எழுத்தாணியுங் கொடுத்து அவ்
விடத்திலுண்டான கணக்குங் கருவேலமும் மகாவிஷ்ணு
வசம் ஒப்புவிக்கச் சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்
துப் பின்பு சித்திராபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரி
யோர்களை யெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாப்
பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனிச்சொல்லு
கிறோம், எ-று.

ந டை

ரஸ்வரகும்பவல்லாரியும் மின்பத்துடன் மகிழ்ந்து
எத்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனான் என்கோவே
ஆயிரம்பேராணாலும் அசைக்கவொண்ணாபுத்தகமே
ஞானநெறிநீதிமறை தன்னுரலின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள் புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில் வைத்தார்
பொன்னெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார்
முற்கணக்கும் பிற்கணக்கும் முன்னேட்டே ணுபடியும்
எக்கணக்கும் பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்த நாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர் காண்
எழுதலாகக்கணக்கு எழுதிமிகக் கொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதர் தன்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ள தன்கணக்கும்
பூமிதனில் மரயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாக்கணக்கும் எழுதிமிகக் கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டத்தான்வருத்து
முத்தக்கணபதியும் முதுருவலமிருக்க
இகாயகுமாரன் இடதுபக்கந்தாவிருக்க
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேதாவிருக்க
இருடிமுனிலேவார்கள் எல்லோருந்தாவிருக்க
சாதிபதினெட்டுத் தப்பாமல்தான்வருத்து
எமதர்மராஜன் இயல்காலதாதருடன்
பல்லாயிரங்கேடி பகிரண்டத்தான்வருத்துப்

புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து
 இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
 வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
 பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்உந்தனுக்கே
 தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைப்பார்
 சந்திரசூரியர்கள் நங்கொளனிபோலெனவே
 குண்டலமுங்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
 ஆபரணதயெல்லாம் அழகழகாய்தான்கூட்டி
 சிவனாரிடத்தில் தீர்க்கலிடைவாங்கி
 அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
 எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணாப்பட்டோலைக்
 கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்தேநரம்
 கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திறுனிடுக்கி
 தாங்குவாயென்று தானேவாங்கொடுத்தார்
 தாமரைப்பூவாகத் தாபித்கார்வுத்தமரை
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவரணையில்
 அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
 புத்தகமும்முந்நாலுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
 சிவனாரருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
 அயிராவதங்களென்னும் ஆணைகளைத்தான்பூட்டும்
 ஆகாசதேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
 ஆகாசத்தேரில் அப்போதுதானேறி
 வாராரேயுத்தமனார் வாவிதனைநோக்கி
 செண்பகங்களோடும்ந்தச் சிரந்ததொருபொய்கையிலே
 ஆணிப்பவளம் அடுக்கடுக்காய்தான்விளையும்
 வயிரவயிரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
 புஷ்பராகங்களுமே புகழும்ந்தப்பொய்கைதனில்
 முத்துகள்வந்து முழங்குமந்தவாவிதனில்
 சங்குகள்குலங்கொண்டு தவழும்ந்தப்பொய்கையிலே
 கெருடனுமங்கே கிளைகூடி கொண்டாடும்
 மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தோடும்பொய்கையிலே
 வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 மாடப்புறுக்களெல்லாம் வரிசையாய்தானிருக்கும்
 புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
 சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாழும்
 கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்

கவரிமாண்வந்து கலந்துவினையாடும்
 காண்டாமிருகங் குடித்தாடும்வாஸிதனில்
 புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்தநீராவில்
 கலிவகைகளெல்லாம் காய்க்குமந்தபொய்கையிலே
 செத்தெல்லினைந்து சிறந்திருக்குநீராவி
 மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சிகளும்
 இருவாட்சிபிச்சி இருந்துமிகவீசும்
 மருவும்மருக்கொழுந்து மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
 ஏலங்கிராம்பும் இலங்குமத்தநீராவி
 சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
 மரங்கலிறேறளருவி வந்துமிகப்பாயும்
 வண்டுகள் தும்பிமுதல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 மந்திகள்பாயந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 செத்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாஸிதன்னில்
 அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூர்க்கும்
 சந்திரர்கள்ஞரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
 ஆதிப்பிரமாவும் அமர்த்தாடும்நீராவி
 நாராயணர்முதலாய நல்லரிஷிகளுமே
 முனிவர்முதலாக நல்லரிஷிகளுமே
 முனிவர்முதலானோர் முழுதும்ந்தபொய்கையிலே
 கன்னியர்களெல்லாம் கலந்துவினையாடிடுவார்
 பழயவினைகளெல்லாம் பரந்தோடுங்கண்டோ
 தீவினைகளெல்லாந் தடுக்கிட்டுத்தானேனும்
 பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானேனும்
 கிழவர்முழுவினல் பாலகராகிப்பிறப்பார்
 இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
 சித்திராபுத்திரருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
 தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
 இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
 ஏலக்கருங்குமுலாள் இந்திராணிதன்றனக்கு
 நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
 பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
 அப்போதுசொற்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
 கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிட்டெழுந்திருந்து
 தாதியரைத்தானழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
 இந்திரரைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
 சந்திரர்கள்ஞரியர்கள் தமகள்ஒளிபோலச்

38 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

செம்பொன்னெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்துபிள்ளைபோல்
 பச்சடம்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
 காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
 இன்பம்பெருகி யிருதோனும்பூரித்தேன்
 கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
 பதினாலுலோகமுதல் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
 கண்டகனாவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
 சித்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
 வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
 மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 மூவரையும்ங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
 சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
 கண்டகனாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
 குண்டலங்கள்மின்னக் குமாரன்வந்துதோன்றுதல்
 பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
 என்றாரனார்பாதம் ஏந்திப்பதிந்துநின்று
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசுவையந்தேநரம்
 தும்புதார்த்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
 கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
 இந்திராணியம்மை மிளங்கோதையோடிவந்து
 முத்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
 நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
 என்னோடேகூட நீயுமலடாகாமல்
 இனத்துடனேகூடி யின்பமுறமேய்ந்திதிவரய்
 வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
 இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
 எல்லைகடவாமல் இனம்பயிரைத்தின்னாமல்
 ஈனாதசாலி யிளஞ்சாலிதின்னாமல்
 குலையோடாமணக்கை கொழுந்தோடருந்தாதே
 சோளக்கதிரைக்கண்டால் சுற்றியேமேயாமல்
 எளங்கடுகுநாய்கடுகு ஏறிட்டுப்பாராமல்
 கள்ளிகளைதின்னாமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
 இத்தனையும்நீக்கி யிதமாகத்தான்மேய்ந்து
 மாலைகருகருத்து மையிருளாகுமுன்னே
 எல்லைக்குவந்துவிடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
 இந்தப்படியே யிசைந்தபுத்திதான்சொல்லி
 மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை

மேய்த்துவருவதற்கு மெய்துளிர்ந்தேயப்பசு
 சிலம்புகலகலெனச் செஞ்சதங்கையோசையிட
 ஆபரணத்தோடே யசைந்தேவினையாடி
 அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து
 காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்த்து
 பொற்புல்லுத்தின்னு புனப்புல்லுந்தானருந்தி
 தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
 கண்ணாயிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
 இந்தப்படியே யிருக்கிறநேரமதில்
 சிவனானுமங்கே சித்தமகிழ்ந்தந்தநேரம்
 ஆலைகடல்லேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானே
 விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவென்றிற்
 நேசமதையாளுந் தேவேத்திரந்தேவி
 பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியகொருபசுவும்
 சம்புதலத்திற் றுனிநுக்குஞ்சோலையிலே
 திக்குத்திசைகள் தெரியாமல்நிற்குதுகாண்
 வழித்தடங்கட்டி வரும்போதுவாவியிலே
 தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்
 செந்தாமரைப்பூவை சிறப்பாகமுன்விடுவாய்
 என்றரனார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
 திகைத்தபசுவுக்கு தெரியவழிகாட்டிடவே
 வழியின்படியே வந்ததுவேநற்பசுவும்
 சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
 பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்து ஆகமெல்லாம்
 சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசுவும்
 தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
 புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருதோனும்
 ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்துமத்தவேளையிலே
 தப்பாமல்குரியனும் தாமரைப்பூப்பறித்து
 போடவேதான்தின்று பொறிகலங்கிச்சூலாகி
 வால்விசிக்கரையேறி மயங்கியேசூலாகி
 முட்டுகளுந்தானசைந்து முகமுமிகக்குழைத்து
 வாயில் நுரைதிரண்டு மயிர்குச்சுத்தான்தெரிந்து
 முட்டிமுனைங்கி முன்வயிறுதான்தள்ளி
 நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து
 காதுமடைத்துக் கண்ணாமிருளாகிச்
 சிவனாரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள

40 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

எல்லேதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
 செட்டியார்கள்வீதியே சென்றுமேகால்மடித்துப்
 படுத்ததேயப்போ பலபேருமோடிவந்து
 நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
 தேடாத்திரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
 மயிலேநீபோமிடத்தில் மலைநாகந்தீண்டியதோ
 மாயமிருகம் வளைந்துவிரட்டினதோ
 நச்சுப்புல்லுந்தின்றதுவே நாகங்கடித்ததுண்டோ
 என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
 விஷத்துக்குபார்த்து மேல்தடவுநீறுமிட்டு
 செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
 சந்தனகுங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
 ஆவின்மேலெல்லோரும் அடைவாகத்தான்பூச
 அப்போவொருநாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வாள்
 பசுவின்வடிவல்லப் பாலன்வடிவென்றுசொல்லிக்
 கழுநீறும்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்து
 சந்தனமும்பன்னிருந் தானுமிகப்பூசி
 ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்விச
 சுற்றிதிரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
 தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
 பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனுஞ்
 சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
 என்றபொழுதே யெழுந்ததேநற்பசுவும்
 செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்று
 ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
 தங்கமணித்தூணோடே சாய்ந்ததுகாண் அந்நேரம்
 இந்திரனார்தேவி யிளங்கோதைதான்கேட்க
 அசையாமணியை யசைக்கவந்தகாரியமேன்
 இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
 எந்தவிதமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
 பாருங்களென்றுசில தாதியரைவிட்டான்காண்
 போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
 வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றார்
 நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
 வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
 எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
 ஏற்றபசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென

கண்கள் பவளமுமாய் கண்டவர்க்கு நல்லுறவாய்
நெற்றியிலே வெள்ளியுமாய் நிறமெலம்பொன்னிறமாய்
என்றமொழிகேட்டு எங்கியேயோடிவந்து
செங்காசனத்தைவிட்டு திரும்பியேயோடிவந்து
காறுவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாரிந்திராணி

விருத்தம்

அந்தீன னடந்ததுண்டோ வானுரை தவிர்த்த
துண்டோ, நிந்தையாய்ப்பெரியோர் முந்நூல் நெடு
முறைதவறினோமோ, கந்தன்மாலயன்வேறென்று கருத்
திரில் நினைத்ததுண்டோ, உந்தன்முன்னோர்கள் செய்த
இகழ்வினை முடிந்தவாரோ.

நடை

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள் செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவ்பார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுத்தி சிகையிலே
விஷங்கள் கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன் றிருமேனி யுள்ளடைத்துவாடுவதென்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனெயென்று சொல்லி
குங்குமச்சந்தனமும் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிக்கழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவே நற்பசுவும்
பார்க்களை தீர்த்து பார்த்துமேயந்தேரம்
கண்கள் பொரிபறக்கும் காலசைத்துவால்சுற்றும்
மானத்தைப்பார்த்து மனதையருவருக்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும்
சிவசிவாவென்று சொல்லி திகைத்து நெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று சொல்லி அலறுவதைத்தான்கண்டு

44 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்வாஸ்காண்
 பசவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரைக்
 கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
 ஆயர் இடையர்தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
 வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடுதான்பார்த்து
 சொல்லுவாரந்த தோகைமயிலாட்கு
 ஆரமுலைப்பசவு மடக்கிமிகச்சூலாச்சே
 இன்றுநானையினு மீற்றுமயக்கமிது
 என்றுதாங் சொல்லி யேகினூரப்போது
 பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
 கோலிற்கால்கன்னில் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
 தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
 கொண்டுவந்துவிட்டார் கோலிலின்கால்முன்பாக
 குழந்தைந்து தூயயிடம்பண்ணுவித்து
 வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தார்
 பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
 கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதானங்கொடுப்பேன்
 என்றமொழிகேட்டு ஏற்றபரிகாரிகளுங்
 காட்டுமருந்துங் கருமருந்துக்கொருகோடி
 சிவனைநினைந்து தோத்திரங்கள்செய்கிறார்கள்
 அபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
 செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
 அய்யோகோவென்று அடித்துவிழுந்தாள்
 அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
 கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்தேரம்
 வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கவற்றார்
 வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
 அனியாயமோவென்று அலறியழுதருால்
 மகாதேவர்தானும் மனதாக்கேட்டதன்பின்
 சிவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
 சிவபெருமாள்வ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
 போய்நீயுமையே புகழ்ந்தகுறிசொல்லென்றார்
 பத்தினியாய்ச்சென்று பகுந்துரைப்பாயென்றருள
 அந்தவுமையாளும் அரனருரைப்படியே
 கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைபோல்
 பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து

பாடி நடந்துவந்தாள் பார்வதியாள் தற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமவிருதான்பணிந்து
இருந்தவனைப்பார்த்து இறைசெவனுர்சொல்லுகிறார்
குன்றிமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாமி மலையாசன்மகளை
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளைகறி உண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாரிகையில்
கூடியேவந்து குழந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுமுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தன் பெருவயிறன்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னையவன்பிறந்தான்
இப்படியும்நல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றாள்
அப்போசிவனு மருளுவார்உத்தமிக்கு
கொச்சைக்குறத்தி குறிப்பார்க்குஞ்சிறிற்றிடைச்சி
கழுவி்லிருந்துகை காட்டினதங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களன்னன்தானல்லவோ
ஆச்சியர்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிக்கொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரும்
போய்வாறேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமன்னேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாளுகுறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர்தன்கோவில்வந்தாள்
இந்திரானியம்மை யெங்கிருக்கிறுளென்றாள்
இந்திரானிகண் டெழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்குறத்தியம்மா பசுவைபிழைப்பித்தால்
வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதம்விதமாய்க்கொடுப்பே
சொன்னவுடனே சொல்லுவாள் குறமாது [னென்ன

46 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
 ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
 குறமாதுதானுங் குஞ்சிர்ப்புகொண்டருளி
 விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
 வேண்டியதெல்லாம் வேணபடிதான்குவித்து
 விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
 கணபதியுமங்குவர கனமாய்ப்படைத்தகளை
 உருட்டித்திரட்டி யொரு உண்டையாய்பிடித்து
 கவளங்கொடுக்க கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
 சிங்கியடிந்துச் சிறித்தாள் குறமாது
 கேளாயோஎன்குறியும் கேவலமென்றெண்ணுதே
 எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
 செங்கைவடிவேலெனன் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
 மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்கான்
 கந்தமருமகள் வள்ளிதானுமவன்மாமி
 ஆறார்சபையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
 பரமேஸ்வரருடைய பார்வதியும் தான்தாண்டி
 உந்தனுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
 வானுலகமாள மகன்வருவானுன்றனக்கு
 அன்புடனேகேளாய் அன்குறிதானும்
 இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள் தப்பாது
 ரத்தினமுடிசூடி தல்லமைத்தனாய் வருவான்
 பெற்றிடுவீர் இப்போது பெருமாள் திருவருளால்
 கண்ணிடைந்தபாலகனார் கணக்கெழுதத்தோன்றுகிறார்
 நீலகண்டர்தீமருளால் நினைத்தபடிசுடைக்கும்
 வளர்ந்தபசுவயிற்றில் மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
 கோவின்வயிற்றில் குமாரன்வந்துதோன்றுகிறார்
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவரணையில்
 அத்தன் தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
 புத்தகமும்பூநா லும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
 ஆயிரங்கிங்கிலியர் ஆசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
 எழுத்தாணிகைப்பிடித்துப் பிறப்பாண்டியென்மகளை
 உத்தளமாய்வெந்நீரும் ஒளிருந்திருவமுதாய்ச்
 சித்திராபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே
 பூலோகம்ஆளப் பிறக்கிறார்பொற்கொடியே
 ஏறும்புகடையானைதலை யெல்லாமெழுதவல்லார்

புத்தகமுந்கன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனார்
 அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாலிஷ்ணுவுக்கும்
 வகுத்தும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
 கணக்கராய்த்தாவிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
 இப்படியாக இருப்பான்காண்வந்திழையே
 அரனார்கருவேலம் அவர்கையிலிருந்துதகாண்
 இத்திராணிமாநீத யிக்குறிபொய்யாதெனவே
 இன்பத்தோடுங்குனிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
 குப்பல்குப்பலாகப்பொன் குவித்தாளேவந்திழையாள்
 அன்னேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பாள்
 உன்னுடைய அன்பு இருந்தானும்போதுமினி
 பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கிலையோ
 நிறைநாழிமுத்தை தேரே கொடுமென்றார்
 மங்கையரேபோய்வாரோன் மகாதுயரமுந்தீர்ந்து
 மகனுடனேநீயும் மசிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உணமயவள்குறிகள் சொல்லி யுரைப்படி முடியுமெ
 ன்று, சனையுநல்லித்திராணிக்குந் தானுமே மனதைத்
 தேற்றி, அனையவே வரத்தையிந்து யடைவுடனரன்
 பால்சென்று, உணமயவள் நடந்ததெல்லா முரைத்தவ
 ளிடத்துற்றாளே.

நடை

அப்பால்நடக்கு வத்சயத்தைக்கேளுமென்பார்
 நாகமடந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
 பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறப்பதுநான்
 நிச்சயமாகவெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
 கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோதையுமீற்றிருந்து
 வானப்புவலோக மண்பூமியுள்ள தெல்லாம்
 சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
 யழையுமென்றகீபாதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
 பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
 எழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லோருந்தாமறிய
 பறைசாற்றுமென்று பைங்கிளியாள்சொன்னவுடன்
 வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்
 தெருவிதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்

48 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

முத்துவளைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
 வயிரக்கால்நட்டு வகைவகையாய்த்தூணிநுத்தி
 தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
 பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிறுத்தி
 விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
 இந்திரன் நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
 அன்பதுகாதம்பரப்பி அகலமுள்ளபந்தலொன்று
 தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிறுத்தி
 வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிறுத்தி
 நவரத்தினத்தாலே நன்னுகத்தானமுத்தி
 சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றாள்
 பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்தார்கான்
 தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
 தபோதனர்களுெல்லாருந் தானுமேவந்திருக்க
 முனிவர்களுெல்லாரும் முக்கியமாய்த்தானிருந்து
 அந்தணர்களுெல்லாரும் அப்படிதானிருக்க
 சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள் தானிருக்க
 வகைவகையாய்ப்பந்தி வகுக்கவே ணுமென்றாள்
 பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
 அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றார்
 பிள்ளைபிறந்தப் பெருமுகர்த்தம்வந்ததென்று
 ஏழிலோகமரிய இடிபோலமுரசடித்து
 வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றி
 தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
 ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
 அந்தணர்களுெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
 கூன்குருடுசெவிடுமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
 அவரவர்க்கெல்லா மயிராணியப்போது
 தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
 வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
 திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாககொண்டுவந்தார்
 மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றாத
 வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்காணோத
 மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திகுறவையிட

கன்னியர்களைல்லாங் காவலாய்ச் சூழ்ந்துநிற்க
அங்கயற்கண்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமாள் வருகிறஅதிசயத்தை

நாயனார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுபுத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகைகைபூட்டி
காதிலிடுங்குண்டலமும் கனக்கவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும்பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீரும்
காதிலேயிட்ட கவசமணிக்குண்டலனார்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரமாவோவென்ற பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியஞ்சிலபோ ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவாழ்க்கைச்சொல்லத தேவரால்கூடாது
எல்லாகணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமசிவாயவென்ற நன்னாமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமதாய்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குறவையிட்டார்
பெண்களைல்லாங்கூடிப் பெருங்குறவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களைல்லாங் கனக்குறையிட்டார்கள்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவர்அமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்தி
சேனையுமங்கே சிவனுமையாள்தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையதேநாம்
திருவால்விளங்கித் தீர்த்தமுந்தானாடி
பட்டையுடுத்திப் பகவானைத்தெண்டனிட்டு

50 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

பிள்ளையைவாரி முகத்தோடே முத்தமிட்டாள்
 அப்போதுபச்சுடம்பா யாச்சுதவன்மேனியெல்லாம்
 பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
 தான்பெற்றதுபோலே தான்கையிற்போனாள் காண்
 அப்போதொருதாதி யறிவாயெழுந்திருந்து
 காயங்கூடைசரக்கு கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
 கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேகோதையற்கு
 அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானேடிவந்து
 மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
 வாகாய்துருவி வாயிற்செவிமுக்கெடுத்து
 சரணையெடுத்துச் சுரிசுழலாக்கையமர்த்தி
 தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழக்கி
 ஈரத்துவட்டி யிணையாடைதான்போட்டு
 பஞ்சாடைக்குள்ளே பாலகனை தானமர்த்தி
 வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்ச்செய்தபின்பு
 தேவேந்திரன்வரவை காணோமென திகைத்து
 இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாள் நேரம்
 பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பத்தாவைக்காணவென்று
 அப்போசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
 வந்தவுடனே மகனாரைத்தான்வணங்கி
 தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டு
 கண்டான்மகன்முகத்தைக் கண்ணாயிரத்தாலே
 அந்நேரமிந்திரனும் அழகானதாதியரே
 சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
 ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்க்கு
 தெய்வபிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
 பிறந்தகதைவிபரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
 இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
 நவக்கிரகமெல்லாம் நலமானநாளொன்றில்
 பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருயிந்திரனும்
 சித்திரையில்வந்ததினாற் சித்திராபுத்திரனென்றார்
 அப்படியேபேரை அழைத்தார்களந்நேரம்
 சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்கொடுத்தனர்காண்
 தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரன்னேரம்
 மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
 மகனுக்குபாலமுர்தம் வாஞ்சையாய்தான்கொடுத்து
 நிற்குமளவில் நினைவுமறந்தொருநாள்

பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடே தானனைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்தேரம்
கரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்துதான்பசுவும்
திடமுடையாற்பசுவந் தெய்வமேசாட்சியென்றார்
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனைநினைத்து தோத்திரங்கள் செய்ததுவே
அப்போசிவனும் அங்குமுள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாவத்தைதான்கொரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன் அப்பசுவு மகாதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரர்க்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலனையின்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள் தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாரிடமதுசொல்வார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்து நான் தருவேன்
வஞ்சமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
அப்படியே நற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால் நடக்கிற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேசாரூமிந்திரருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
பாலன்பசித்துப் பதநியமுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பகவானைத் தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானமுதாள்
இந்திராணியப்போது ஏங்கிமுகம்வாடி
மாயைவந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமந்தனுக்கு
குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
பாலகர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சாய்ப்பார்காண்
வயிரம்வயிரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்

52 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

சித்திராபுத்திரரைச் சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
 வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
 ஆவின்பாலுட்டி யரியதொட்டில்மேல்கிடத்தி
 தொட்டிலைத்தானசைத்து சூழநின்றதாதியார்கள்
 இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனே நித்திரையோ
 தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னே தானுறங்காய்
 இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானே
 வானுலகமாள வந்துபிறந்தானே
 மைந்தராய்வந்து மகவாசைதீர்த்தானே
 எங்கள் துயர்தீர அன்றுவந்தபாலகனே
 தோகைகணக்குஞ் சிறந்தபெருங்கணக்கும்
 மண்ணிற்கணக்கும் மகாதேவர்தன்கணக்கும்
 விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனே
 சந்திரர்கூரியர் சார்ந்ததிருமகனே
 ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனே
 துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
 சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
 தேவேந்திரன் தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
 நன்மைகளுந்தீமைகளும் நன்றாயறிந்தவனே
 சீராய்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரோ
 ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தானே
 ஆவின்வயிற்றிலே அவதரித்தபாலகனே
 எங்களரும்பொருளே யித்திரனார்கண்மணியோ
 எங்கள் குலம்வாழ ஏழுந்தருளும்நாயகமே
 இந்தப்படியாக யேற்றிநின்றுதாலாட்டி
 அந்தமகனே யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
 தாதிமார்தன்பாலைத் தானுண்ணச்சொன்னார்கள்
 உங்கள்முலைப்பாலை யுண்கவேநான்பிறந்தேன்
 என்றறிந்துசொன்ன விளமைகுழந்தைக்கு
 மந்திரநூல்வேத மகவறிவையுண்டாக்க
 வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்தேநரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாய்ஓதிவைத்த
 தந்திரவாத்திமார்கள் தான் அறிவோமென்றோத
 மந்திரப்புதல்வனாகும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
 மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுரைசெய்தானே

வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால் இத்திரன் இத்திராணி
இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமு
மாக வளர்த்த சித்திராபுத்திரனவனுக்கு வேதங்கள்
அப்பியாசம் பண்ணுவிக்கவேணுமென்று வாத்தியாரை
யழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து
மாதானம் கோதானம் வஸ்திரதானங்கள் செய்து ஓமம்
எக்கியங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திராபுத்திரற்கு வாத்தி
யார் ஹரிஓம் என்று சொல்ல அதற்குப் பயன் சொல்லு
மென்று வாத்தியாரிடத்திற்கேட்க, அவர்சொல்ல யேது
வில்லாமல் சித்திராபுத்திரர் தானே பயன் சொல்லிப்
பின்னடக்கிற காரியங்களைச் சொல்லுகிறோம்.

ந டை

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான் முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவையுங்கைக்கொடுத்து
அரிவோமரிவோமென் றுதரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார்கள் அரிவோம்நமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருவுத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவேநீர்எனக்கு
குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லைகண்டிரே
எனக்குமோர் அண்ணா யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்லுவேன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறி நூல்விழித்து நற்படமீதேறி
சைவநால்வேதத தழைக்கவேவாசித்தார்
வோரெட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழ்வென்று
தேவர்கள்வாழ்வென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழ்வென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனான்மால்செங்கை யாதொருசீவனும்
நமனாரும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்கான்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைபட்டோலை யப்படியேவாசிக்க

54 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்ட துகாண்
 தனதுமனைபன்றி தலைநாளில்நீருமொரு
 அகுதிமனையை யடிமையொத்திக்கண்டே
 உம்முடையசெய்கையும் உமக்கறியப்போதாமல்
 என்னுடையயேட்டி லெழுதினென்றுசொன்னார்
 என்னுசொல்லிவாத்தியா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
 ஈஸ்பரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
 இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
 மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
 இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
 மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
 பூலோகசோதனைக்கு போய்வாரேனென்றுரைத்தார்
 நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போரோமிந்திரரே
 அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாம்போரோம்
 என்றுகணக்கை யிதமுனேதான்சுருட்டி
 நன்றியுடனே புறப்பட்டார் நற்கணக்கர்
 இட்டபடியே யீஸ்வரனார்தான்கொடுத்தார்
 சுட்டனையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போரோமென்றார்
 அந்தக்கயிலை யரனார்கருவேலம்
 நித்தமெழுதிவர நிமலரருள்கொடுத்தார்
 பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
 சீருடனையென்வசத்திற் சிறப்பாகவிருக்குதுகாண்
 பரமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
 கொத்தவரிசைகளை கொற்றவரேகண்டேரோ
 பொன்னுலகமட்டுமல்லோ புண்ணியனேநீயாண்டார்
 நிறைந்தபுகழ்மாதாவும் நீருமிகத்தவசிருக்க
 உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தார்கண்டேரோ
 அண்டரண்டகோலமட்டும் அணுவளவுந்தப்பாமல்
 எழுத்தாணிபட்டோலை யென்கையிற்றுகொடுத்தார்
 முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
 கண்டேரோநீருங் கணையாழிமோதிரத்தை
 இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவருடவாழ்வும்
 புதிதானகாரியத்தைப் போய்பார்க்கவேணுமென்று
 போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென
 வாலவயசு வருமளவில்நீரிருந்தால்
 பாலனாய்வந்த பலன்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
 அந்தப்பாலகனும் அரனருளாற்றுகிடைக்கும்

அப்படியே, நானும் அவ்விடத்திலிருந்து விட்டேன்
எப்படியுமென்றாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகளை யன்னைபிதாதான் வாழ்த்தி
இந்திரவாந்தேரி லேரியேயுத்தமனார்

விருத்தம்

சென்றனன் சன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
நின்றனன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரிலாவுமைதான் தானும்
வந்தனன் மகனையென்று வாரியே முகந்து கொண்டான்
மைந்தனுமங்குவந்து வரன்முறையியம்பலுற்றார்.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் சித்திராபுத்திர நாயனார்
ரானவர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணக்கத்
துடனே யனுப்பிக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கயி
லையங்கிரிவாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மாளை
யுங்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து
நிற்கப் பார்வதியம்மாளும்கனைக்கட்டி வாரிமுகந்து
கொண்டவுடனே சித்திராபுத்திர நாயனார் சுவாமியிடத்
திலும் அம்மாஸிடத்திலும் அவ்விடத்தில் நடந்த
விருத்தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார். ஏ-று.

நடை

அப்பால் நடக்கும் அதிசயங்களுள்ள தெல்லாம்
செப்பமுடனுனுஞ் சொல்லுகிறேன் சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனை நாள்
ஈஸ்வரன் சொன்ன விவையை யெள்ளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனாதரவாய்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள் மனங்குளிர
புத்திரனாகவென்னை போற்றியேதான் வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவே செய்திடுவான்
என்னையுமங்கே யின்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனே தானப்பசுவும் உன்கயிலைவந்ததுவே

56 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

மற்றுமொருபசுபால் கொடுத்தென்னைவளர்த்தார்கள்
 நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும்
 இந்தப்படியா யிதுவரையும்நானிருந்தேன்
 இவ்விடத்துச்சிந்தையினால் ஏக்கமிகவுண்டாகி
 போகிறேனென்றுசொன்னேன் போர்வேந்தனப்போது
 பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார்
 இவ்விடத்திற்று மிருக்கவேணுமென்றார்
 இங்கிருக்கநீதி யெள்ளளவுமில்லையென்றார்
 அரன்கயிலேசென்று அவ்விடத்தில்நானிருப்பேன்
 அங்குமிங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
 அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்
 என்று-சித்திராபுத்திரனார் இரக்கமாய்சொன்னவுடன்
 பசுவைமிகவழைத்து பாலன்வந்தான்கண்டாயோ
 என்றாரனார்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
 சென்றுமகனார் திருமுகத்தைதான்மோந்து
 எழுந்துமிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
 இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
 இந்திரஇந்திராணி இவர்களிருபேரும்
 மகனார்தான்போன வழிதடத்தைதானோக்கி
 வந்தார்கயிலே மலைதனிலேவானவர்கோன்
 அப்பால்நடக்கும் மதிசயத்தைக்கேளுமினி
 சிவனாரிடத்திலே தேவேந்திரன்புலம்பிப்
 புத்திரனுஞ்சத்துருவாய் போனெனவுரைத்தார்
 உரைத்தமொழிக்கேட்டு உமைபாகரேதுரைத்தார்
 சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
 தாயாரருகே தன்பிள்ளைவந்ததென்றால்
 பேயாவுனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
 பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிராய்நீதானும்
 நாட்டுகணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
 நன்மையும்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
 எமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
 வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேநாமழைத்தோம்
 எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருயிந்திரரே
 போம்பிள்ளாயென்றுணாக்கப் போனாரேயிந்திரரும்
 ஈஸ்வரனார்தாமும் யேற்றதொருபுத்திரரை
 இப்போதுநீயும் இயமனுடன்வாசலுக்கு
 சித்தாந்தம்யாவுஞ் செய்யுமுறைப்படியே

அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
 இப்படியேதானும் யியமனைத்தானழைத்து
 கலியன்உத்திரத்தாற் களறிகள் தான்மிகுந்து
 அவைக்குரலுண்டாகு மானதாலிப்போது
 எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
 சித்திராபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
 என்று நமக்குச் சிவனாரசைத்தபின்பு
 நன்று நன்று என்று நமஸ்கரித்து அந்நேரம்
 இருபேருமொன்றாகி யேற்றவிடை தான்வணங்கி
 நின்றபொழுதேபிரமா நிமலாருளாலே
 இருபேரும்வாழவென்று ஏற்றவிடைகொடுத்து
 கட்டழகருடனே கனத்ததண்டஞ்சுலமுடன்
 குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலகடாவளித்து
 இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
 வாராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்தவர்போல்
 சிவனை நினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
 தவத்தைநினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
 புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
 கருங்கடாமேலேறிநான் கள்ளனைதானும்வைத்து
 வலக்கடாவேறு வாராய்யெமதருமர்
 நல்லதுமுரசுசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
 இருபேருமொன்றாகி யிந்திரலாகம்புகுந்தார்
 இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
 பாரிலுள்ளோர்தன்கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
 சிவகுருவேயென்று திருநீரணியாதார்
 நாராயணவென்று நாமமணியாதார்
 பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
 மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
 அம்பலத்திலின்று அனியாயஞ்சொன்னவர்கள்
 ஊராருடமைக்குப் பேரரசைகொண்டவர்கள்
 கல்லாக்கசடர் கணக்குப்படியாதோர்
 சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்குழாதார்
 அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
 பிச்சைக்குவந்தவரை பின்னைவாவென்பார்கள்
 கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
 சுற்றங்கொதிக்கச் சுற்றந்தபாலுண்டவர்கள்

58 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

போட்டநாழிமாக்கால் போட்டளந்தபாவிார்கள்
 பிள்ளையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்
 உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
 தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
 ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துபறித்தவர்கள்
 குளிசீலையன்றி குளித்திடும்பொல்லாதார்
 கொண்டமனையாள்வருந்த கூத்தியார்கள் தன்னைவைத்
 மாதாபிதாவருந்த வயிறுவளர்ந்திடுவார் [தே
 இட்டுணைவொழாதோர் ஏற்றவர்க்கு இல்லையென்பார்
 நீட்டும்பிழைக்கடையில் நின்றுமெள்ளகேட்டவர்கள்
 சாவற்போர்செய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
 கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
 இப்படியாக்கொற்ற யிழிதொழில்செய்வோரையெல்லாம்
 செப்பமுடன் நல்ல செந்தழலிற்றான் போட்டு
 பாசத்தைவீசி பதரவேதான் பிடித்து
 நாசிதனில் நஞ்சையிட்டு நாக்கில் துறட்டிவிட்டு
 உச்சிதலைதனிலே யோங்கிமுனையறிந்து
 அச்சப்படக்கண்ணில் ஆனை தனை நிறுத்தி
 கையிரண்டும்பின்கட்டாய்க் கட்டியிருகால்பின்னி
 மார்பைத்துளைத்து மறுகதிருபாம்புடனே
 கூறிய நாராசங் கொடுஞ்சியி லூடேற்றி
 ஆண்குறியில்பெண்குறியில் அடைவாய்த்துரட்டியிட்டு
 பாறையினிற்போட்டு பதறியிழுத்திழுத்து
 வேறுவேறேயுடலை வெட்டியேபோட்டிருந்து
 காரமுள்ளவுப்பதை கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
 முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்போட்டிழுத்து
 பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
 இவர்-தங்களை யெல்லாம் ஏழாநரகத்தில்
 தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிக்கொண்டார்காண்
 நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
 கொண்டகணவனுக்கு கொலைமருந்துசெய்தவரை
 வீதிவீதியாக விவரமாய்த்தானெழுதி
 அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
 பெற்றதாய்சொத்தை களவுசெய்யும்பேதையரை
 அரைத்து அம்மிசாத்தாத அரும்பாவினவரை
 குத்துமுரலுலக்கை யொதுங்கவையாக்கொற்றவரை

வாசற்படி நடக்கும் வழிசுத்தி செய்யாரை
 ஏந்தப்பதார்த்தமும் ஏற்றிசுத்திசெய்யாரை
 கண்டபோதொன்றுசொல்லி காணாமலொன்றுசொல்லி
 குண்டுணிகள் சொல்லும் கொடும்பாவியானவரை
 பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள் தங்களையும்
 நரகத்திலேயெழுந்த நடுவேலைதானெழுதி
 கள்ளுகளோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
 குண்டுகளின் சொல்லி குரளிகள் தான்பேசி
 சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள் சொல்வாரை
 கணவனைக்காணாமல் கள்ளியவள்வீடுவிட்டுத்
 தீர்த்தமுமாலித் திருநாளும்பார்த்தவரை
 பத்தாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
 அவர்களைப்போலே அணுகணக்குத்தப்பாமல்
 செய்யவென்று நல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
 செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந் கார்காண்
 அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந் துவாய்புதைத்து
 வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காய்விற்றிடுவோம்
 செல்லாப்பணத்தை செலுத்துவோங்கண்மரோ
 எல்லாப்பிழையும் பொருத்தநுளுமென்றுசொல்லி
 அவர்களுக்குச் சொல்லி யழைத்தபடிதானெழுதி
 வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்படைத்துத்
 நெல்லுகளைநாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
 கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
 என்றுசொல்லிநாங்கள் குற்றம்பெறுவோமென
 இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதி
 பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
 பட்டமார்வந்து பணிந் துமிகத்தொழுது
 குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
 பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துசாப்பிடுவோம்
 ஏறுதமானதனை ஏற்றிடுவோமென்றுசொல்ல
 இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுத
 அந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
 அவரவர்கள்செய்யும்வகை அதிர்க்கவேதானெழுதி
 பாவபுண்ணியங்கள் பகுந்துமேதானெழுதி
 புண்ணியஞ்செய்வோருக்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றார்
 புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி

60 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
 இடுக்கத்துடனே ஏமாடிவந்தவற்கு
 உடுத்தப்புடவை யுகந்தளித்தோர்களையும்
 பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
 மகேசுரபூஜைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
 சாலேமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
 சிவபூஜைதவபூசை குருபூஜைசெய்வோரை
 நான்குதிசைவிளங்க நற்றவம்விடுத்தவரை
 ஆலயங்கள்கட்டி அன்னமிகக்கொடுப்போரை
 இடித்தபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
 தாகத்துக்காக நல்லதண்ணீர்கொடுத்தவரை
 பொரிந்தவர்தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
 இராக்காலப்பட்டினியை இதமாகத்தீர்த்தவரை
 பஞ்சம்வருங்காலம் பகுந்தன்னமிட்டவரை
 பெரியோர்கள் தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
 விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணாமல்
 வைத்துவகையில் வஞ்சகஞ்செய்யாரை
 நெய்விளக்குமகவிளக்கு நெய்மாய்ச்செய்தவரை
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதலாய்
 தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
 வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
 சிவனைவணங்கி சிவபூஜைசெய்தவரை
 செருப்புருடைமுதலாய்ச் சிறத்தபிராமணர்க்கு
 கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
 பிள்ளைபால்வார்த்தோரை பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
 அதிதிபரதேசியருக் கன்னமிட்டுஉண்டவரை
 பவுரணையில் நல்லவிரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
 பத்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
 குருவையுறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
 கணவரிடசொல்லைக் கட்டாயம்நடத்தினரை
 ஆறுகுளங்கள்தனை ஆணைகட்டிவைத்தவரை
 வழியைப்பறியாமல் வாகாகக்காதோரை
 கன்றுக்குப்பால்சூழ்க்கும்பட்டும் கருத்தாகவிட்டவரை
 தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்தேன்
 ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்பார்
 காய்ந்ததலைக்கெண்ணை கட்டாகத்தானளிப்பார்

ஆவையணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவார்
 விநாயக்பூசை விருப்பமாய்செய்தவர்கள்
 பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
 சம்பளமும்உம்பணமும் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
 சந்தனையென்னுளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
 மாதாபிதாவை மகிழ்ந்தறிந்தத்தொழுதோர்
 வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
 குருநன்றிசெய்தநன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
 விஷங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்செய்தவரும்
 வண்ணான் நாவிதன்கூலி மகிழ்ந்தேதான்கொடுப்பார்
 தருமங்களையேவாரை தப்பாமற்றனெழுதி
 இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
 செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்து
 தப்பாமலீஸ்பரனார் தன்னடியிற்றான்சேர்ந்து
 வைகுண்டலோகத்துக்கும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
 அந்தவுலகத்தி லமார்சனைப்போலிருந்து
 புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்க
 கயிலைக்குவடபுறத்திற் கவனமுண்டாக்கி
 பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
 காய்கனிகளுள்ள தெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
 எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூசைசெய்ய
 பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
 அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகசெய்வித்து
 வைகுண்டலோகத்துக்கும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதி
 பாவையர்க்குத்துன்பப் பலனை யெழுதுகிறார்
 அட்டைக்குழியும் அழகுபழுக்குழியும்
 கிருமிவகைக்குழிகள் வேறுகச் செய்தார்காண்
 மிருகங்கள்வாழ்குழிகள் வேறுகச் செய்தார்காண்
 அகில்கிடங்குவெட்டி அதிலேயனல்வளர்த்தி
 முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்ச்செய்தார்காண்
 நூற்பாலம்மயிற்பாலம் நூதனமாய்ச்செய்தார்காண்
 காடுங்கறடுங் கல்லுமிகவுண்டாக்கி
 சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
 நாகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
 மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய் ஆயுதமும்
 ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவெண்ணுசெக்குகளும்

62 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

இரும்புத் தூணுக்காய்ச்சி ஏற்றபடிதானிறுத்தி
 செப்புத் தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதானிறுத்தி
 இரும்புமுக்காலிகளை எந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
 செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
 உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தன்வரைக்கும்
 வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து
 தொறண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாகி
 இந்தவகைப்படியே எவ்வளவுந்தப்பாமல்
 பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பரிந்தவகைசெய்தபின்பு
 இந்திரானிந்திராணி இவர்கள்பாற்போகலுற்றார்
 அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
 செப்பமுடனே நானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
 மாதாவின்றன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
 எமதருமராசனு மியல்பாக அருகிருந்தார்
 தந்தையரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
 நமஸ்கரிக்கத்தன்மகளை நன்றாகவேவாழ்வாய்
 என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றுகெடுத்து
 கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
 முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
 எண்ணெய்ப்பலகைதன்னி லெடுத்தங்கேதான்போட்டு
 பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணையிட்டு
 எண்ணெய்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேணுமென்றார்
 எண்ணைக்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்சோதி
 தீர்த்தமுமாடித் திருநீருந்தானணிந்து
 சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
 வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டிதானங்கொடுத்து
 அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
 மகேசுரபூசையை வண்மையுடன்செய்தபின்
 ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகாகத்தான்பூண்டு
 புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
 போசனச்சாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
 நாடாளும்தந்திரரும் நாகமடந்தையரும்
 தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடெழுதி
 பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
 மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
 கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்

கற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
 தும்பைப்பூபோலமுது சொறிந்துநறுநெய்வார்த்து
 தம்பியரையுண்ணவென்று தடவினார்முதுகுதனை
 அப்போதுமுத்தமனார் அவர்கள்முகம்நோக்கி
 உன்லீட்டிலேயமுது உண்போமோயாகில்
 உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
 யென்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
 நின்றபுரதவித்து நெடுமுச்சுதானெறிந்து
 அகமகிழ்ச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
 காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்தென்னவென்று
 போதமயங்கியே போய்ச்சேர்த்தாள்பஞ்சணையில்
 மாதாமயங்கியரின் மைந்தரெழுந்திருந்து
 உண்ணவோவாருமென உவந்துநிற்க அப்போது
 தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
 கைதொழுதுபாலகளைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
 வருக்கைபலாச்சுளையு மற்றுமுள்ள நற்கனியும்
 சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
 திருட்டுப்பால்தண்ணையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்கப்
 பாங்குடனையுத்தமா பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
 கைகழுவிச்சுத்திபண்ணிக் கனகமணியாசனத்தில்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
 சிறப்பாகத்தான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்தங்குரைப்பார்
 இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
 அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கிலெழுதாமல்
 சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
 எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனையென்றுசொல்ல
 ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
 தலைவாழையிலேயறுத்துத் தானெனக்குப்போட்டதுவும்
 குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனான்மாதாவே
 யென்றுசொல்லிபேசி யிருக்கின்றஅந்தேநரம்
 அந்தமொழிகேட்டு அந்தேநரம்பலகாரம்
 மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையினுட்புகுந்து
 போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
 வந்துதொழுத மகனாரைத்தான்பார்த்து
 வாரியெடுத்து மார்போடேதானனைத்து
 இந்திரருடனே யித்திராணிமனமகிழ்ந்து

64 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

தருமராசனிடத்திற் றுமொருவார்த்தைசொல்வார்
 புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
 அந்தப்படிதரும ராஜனும்போகலுற்றான்
 போனார்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
 அப்பால்நடக்கின்ற அதிசயத்தைகேளுங்கள்
 மிருகண்டன் நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
 வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேனுமென்று
 பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்மிகவளர்த்தி
 ஓமகுண்டமத்தியிலே உயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
 கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தா னூன்றி
 வேதங்கள் அக்கினியு மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
 தண்ணீரருந்தாமற் சருகுப்பொசியாமல்
 இருந்தான்தவசு ஈராண்டோடெட்டுடனே
 வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னுமிருகண்டன்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனருந்தாமறிந்து
 தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கமரும்
 அப்போதுஉமையவளும் மப்படியேதானும்வந்தாள்
 இருபேருந்தவசியா யேகினுர்தவத்தருகே
 மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்கள்
 அப்போமிருகண்டன் அரனரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்

அய்யனேபோற்றிபோற்றி யறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
 மெய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாசாபோற்றி
 பையவேதவசியாகப் பார்தனி லுதித்தாய்போற்றி [றி.
 யுய்யவேயடியேற்கன்பர் வொருமைந்தனருள்வாய்போற்

நடை

என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
 சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்
 வாராய்மிருகண்டா மதலையைநாம்தருவோம்
 சீராகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
 கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான்
 அல்லது-கல்வியறிவு வுடையவனாயிருந்தால்
 பதினாறுவயதினிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான்
 ஆனதினாலந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை

எந்தவகையா யிருக்கவேணுமென்றார்
அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனாய்த்
தவத்தினில்மிக்கோனாய் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
தெண்டனிட்டபோது திருமதலைதானருளி
அம்மையுமையவனும் ஆனபரமேஸ்வரரும்
இடபமதலேறி யேசுனார்கயிலேதனில்
மிருகண்டனாரு மிக்கத்தவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
வேதங்களோதி விளங்கினார்மார்க்கண்டன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
மந்தாரைப்பிச்சி மருவற்றபூக்களுடன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
மந்தாரைப்பிச்சி மருவற்றபூக்களுடன்
செண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்த அலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
கண்டியணிந்தைந்தெழுத்தைக் கருத்திலேதானமைத்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்றான்
அல்லும்பகலும் அரைநாழிகைபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள் தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்றான்
விருத்தம்

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றி யடியவர்கெளியாய்போற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழ்மண்சுமந்தாய்போற்றி
கண்டவர்க்கிரியமேனி காட்டியென்சென்னிமீதில்
முண்டகத்திருத்தாளனே முத்தனேபோற்றிபோற்றி.
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்ப்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியெந்தன்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.

நடை

இப்படிதோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்

68 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

ஆண்டுபதினாறு ஆச்சுதேயாங்கவர்க்கு
அப்போதுயமதருமர் அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதினாறுச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்தந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையும் நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்யாரென்று யெடுத்துரைத்தாரந்தேரம்
இயமதர்மராஜன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை யினிமையாய்த்தானழைத்தார்
உங்கள்வயசு மொருபதினாறுச்சுதென்று
வந்தேதாமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனாரும் மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
மலர்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்ததொருதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தயியமனைனை யழைக்கச்சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் யெமதூதரேங்கிநின்றே
இவரையுந்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராஜன்பா லிசைக்கிரூர்தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேன்உரைக்கிறோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூற்றுவருமந்தேரம்
விருத்தம்

அறியுமயனுந் தெரியாத அரனை நோக்கித் தவம்
பண்ணிப், பிரியமுடனே மிருகண்டன் பெற்றபிள்ளை
யுயிர்சோர, எரியுங்குச்சியுளகூற்ற நெடுத்தான் சூலத்
துடன் பாசம், விரியுங்கடல் சூழலகமெல்லாம் வெற்றி
பிறக்கத் தோன்றினனே.

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை 71

தெரியுங்கடற்போற் கோபமுண்டு சேனையெல்லாம்
புடைகுழை, கரியமலைபோல் செம்மலைப்போல் கடுகநடந்
தான் வழியின்மேற், பெரியகடாவின் மீதேறிப்பிறை
போல்வளர்ந்த வயிறுகளும், எரியும்விளக்கின் சுடர்
போல் இரண்டுவிழியும் பொறிசிதற.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் மார்க்கண்டனுக்கு வயசு
பதினானுவுடனே தூதர்களை யனுப்பிக் கூட்டிவரச்
சொல்ல மார்க்கண்டனவன் சுவாமிகையங்கிரிவாசர்
கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டு வந்து தூதரை
நிராகரித்து எமதர்மராஜனையுஞ் சட்டை பண்ணாமற்
சொன்ன செய்தியைத் தூதரானவர் எமதருமராசாவி
னிடத்திற்போயறிவிக்க, எமதருமராஜன்மிருந்தகோபங்
கொண்டுகண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறிபறக்கத்தக்க
தாக அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடுநடுங்கவும்,
தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத் தக்கதாக வயிரமுடி
தரித்து புலங்களிரண்டிலும் ஆயிரம் பேர்கள் தூக்கப்
படாநின்ற உடைவாளுஞ் சுரிகையுஞ் கட்டி ஆயுத
வரிசைகளில் சில ஆயுதமும் இடுப்புகளில் வறைந்து
கட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமுமெடுத்து கருங்கடா
வின்பேரி லேறிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்குதி வீரமுர
சறைந்து இருபுறமுஞ் சேனை தளங்கள் சூழ்ந்துவர
ஆயிரங்காலாள் ஆயுதபாணிகளாய் வரவும் ஒரொரு
கொம்பு இரண்டு நாழிகைப் பரப்பு நீளம் வளர்ந்து
இருக்கப்படாநின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம்
வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்கத்தக்கதாகவும்
அண்ட புவனங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாக வலது
துடைதட்டி மார்க்கண்டனைத் தேடப் புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்யமதர்மர் மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதர்மனங்குவரும் இறைச்சல்மிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன்தா மனதுமிகநடுங்கி
என்செய்வோமென்று எஸ்வரரைத்தானினைத்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்றான்

கண்டான்பாலன் காலனையுங்கண்ணீர் மிகத்ததும்பி,
அண்டர்பெருமான்றனைப் பார்த்தேயடியேன் செய்தகுந்
றங்க, னுண்டானாலும் பொருத்தருள்வா யுற்றவா யென்
னுயிரைக், கொண்டேயின்று போகாமற் கோவேகாத்துக்
கொள்வாய்.

என்றேயிறங்கி மார்க்கண்டன் இறையவன் பாத
மலர்போற்றி, நின்றேதொழுது கும்பிட்டு நெடுமூச்
செறிந்து தின்றவனும், நன்றேயுனது பத்தினியி நமனு
முனைப்பற் றிடிவ்யானுஞ், சென்றேதொலைபோம் மார்க்
கண்டா தெரிவாயென்றே சொல்லு.

அஞ்சாதுனைநாங் காத்திடுவோ மாணைமுகன் தன்
னானைத், துஞ்சாதேநீயவனுடனே சொல்லா லொன்றும்
பேசாதே, மஞ்சார்பொழிகு முலகறிய மதியாதுன்மேல்
வருவானேல், நஞ்சார்கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக்
கொல்வோ மெனச்சொல்லே.

கோலஞ்செய்து மலர்தூவிக் குறுத்துன்பாதம்
வணங்கிடுவேன், ஆலமுண்ட குடற்றானே அடியேன்
னெஞ்சம் கலங்காமல், சூலபாசந் தன்னுடனே சுற்றி
நின்று யென்னுயிரைக், காலன்கொண்டுபோகாமல் காத்
துக்கொள்வாய் கொள்வாயே.

அத்தனே போற்றிபோற்றி அடியவர்க் கெளியாய்
போற்றி, பித்தனே போற்றிபோற்றி பிறைமுடித் தாடி
போற்றி, நித்தனே போற்றிபோற்றி நிருமலர் போற்றி
போற்றி, யுற்றதோர் கூற்றன்வந்தா லுதைத்துடன்
கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளா யலைகடலா யணுவுக்கணுவா யாவ
ருக்கும், நீதிபரனாய் நிற்குணனாய் நினையுமடியார்க் கெளி
யோனாய்ச், சோதிவடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த் தோன்
றுஞ் சிவனைமாமறலி, மோதிப்பாச மெறியவந்தான்
முழுதும்நானுன் னடைக்கலமே.

வசனம்

இப்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக்
கேட்டு எமதருமராஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

வாடாகெடுவாய் மார்க்கண்டா மறந்தானாலும் விடு
வேனோ, ஓடாகர்த்தாரென்னசெய்வா ருன்னைப்பிடித்துக்
கொடுபொழுது, குடாமணிசேர் வழியிரண்டுஞ் சொருகச்
சூலத்தாற், கூடாவுயிரைப் பிடித்தேநான் கொண்டே
போவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன்
வந்து உன்னை யழைத்தால் அதற்கு வாராமலிருந்து
மேலான வார்த்தை சொன்னாயல்லவா? உன்னை விடத்
தக்கதில்லை. கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொண்டோடும்
போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுசாய்த் தருமராஜன்
மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறான், எ-று.

விருத்தம்

பாசன்றன்னுலென்செயலா மிந் தப்பதத்தையினியவரால்
வாசஞ்செய்துமலரிட்டு வணங்கினு லுமாற்றரிது
மோசம்போகா னுன்றனக்கு முடிந்தநா லுவந்ததுகாண்
பாசங்கொண்டேயுன் னுயிரை பற்றிமிகவும்ப றிப்பேனை.

பரெட்டொழிய வயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்
னுடனே, மார்க்கண்டா எதிராடி வலிமை சொன்னாய்
மார்க்கண்டா, பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேஸ்வர
ரும் பார்த்திருக்க, கூரிட்டொளிர் வேல் தன்னாலே
கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

அகோதெப்படியென்றால் எமதர்ம மகாராஜனான
வன் மார்க்கண்டனைப் பார்த்து, அடா மார்க்கண்டா! நீ
எத்தனை தவத்தோடுங் கூடிப் பூசைசெய்தாலும் உனக்
குப் பதினாறு வயசுக்குமே லிருப்பில்லையே! கர்த்தார்தான்
என்னசெய்வார். அவர்பார்த்திருக்கக் கொண்டுபோகிறே
னென்று கருங்கடாவின்பேரில் ஏறியிருந்த எமதரும
ராஜன் சீழிறங்கி இன்றையதின முன்னுயிரைக்கொண்டு
போகிறேனென்று எமதருமராஜன்கோபத்துடன் சொல்
லப்போகிறான், எ-று.

74 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

விருத்தம்

அடியேன்தொழுநம்பரனேயபயம் பரமேஸ்வரரே
யபயம், துரிசேரிடையாள்கணவாவபயந் தூயநெல்லைப்
பதியாயபயம், கடிசேர்கூலக்கர்த்தாவபயம்கருணாலயனே
யபயமபயம், கொடிதாகிய கூற்றுவனைக்கொன்று கொடு
ப்பாயெல்லா வரமுமென்க.

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கண்டனைப்
பார்த்து சுவாமி யருளுகிறார்.

விருத்தம்

வந்து பயந்தே யபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ்
சாதே, யைந்துகரத் தன்றன்னுணை யந்தநமனை யணுக
வொட்டோஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தேயிருவென்று திருமெண்
ணீறு காப்பணிந்து, மைந்தன்றன்னைத் தன்பிறகே
வாவென்றழைத்து வைத்தனரே.

வசனம்

இப்படி கைலாசபதியானவர் மார்க்கண்டனைத் தன்
கிட்ட வைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராஜன் சொல்லு
கிறான்.

விருத்தம்

கூசக்கடவோ வல்லவென்று கொடியகோபத் துட
னியமன், ஈசர்க்கெதிரே தழலெழவே யெரியஞ்செக்கர்க்
குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்றா லவன்றன்னைப் பற்றிப்பிடிப்
போ மென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டு தான்வந்து
பெரியமலைப்போல் நின்றனனே.

நடை

நின்றனியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விமலமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆரனையேகேட்கலுற்றான்
வீசினபாசமது விரைந்துசிவன்மார்க்கண்டனையும்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்.

விருத்தம்

வட்டச்சடையார் திருமுதுகை வலுவாய் மார்க்
கண்டன்றன்னை, கட்டிக்கொண்டான் தாமிருக்கக் கண்
ணீர்நின்று மிகத்ததும்பச், சிட்டர்க்குரிய பிரானுஞ்
சிறுவன்னு மகப்படவே, துட்டர்க்காலன் பாசத்தைச்
சுழற்றி யிழுக்கலுற்றனே.

வசனம்

அகோதெப்படியெனில் எமதருமராசனுக்கு கோப முண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற் பாசத்தைவீசிட மார்க்கண்டனுனவன் சுவாமியைத் தாவி சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது. அதைக் கண்டு மார்க்கண்டனுனவன் தன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியம் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு கட்டிமுக்கும்படி யாச்சுதே யென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வேடுகிறது சுவாமிக்குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்மராஜனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாமுமுளகிருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் கார்த் திடவே, யேழையாக யெழுந்திருந்து இடதுகாலை மிக நீட்டி, வீழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணாமண்ணுந் தானதிர, அழியுடைந்தாற்போலியமன் அலறிவீழ்ந்தா னவனியிலே.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைசொல் வுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவீழுந்து
இறந்தானேயமன் ஏற்றதொருநல்வாரும்
மார்க்கண்டாநீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
என்றும்பதினாறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே உன்னை நாம்காத்திடுவோம்
என்றுசிவனா ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே [ந்தான்
மார்க்கண்டன்மனதுக்கும் மனமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திரு
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள் இறவாமல்
இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
சாவார்களில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபெருங்காத்திருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்பூமாது பாரஞ்சுமத்தலுற்று
இந்திரனார் தம்மிடத்திற் போவோமெனநினைந்து
சித்திராபுத்திரரைச் சென்றுகொண்டுசெல்வோமென்று

76 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

பூமாதாமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்றுஇந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறான் முடிந்தான்காண்மறலியுமே
என்னாற்சமக்கக் கூடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போதுசித்திராபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்துநின்று
நாராயணனிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமுச்சதானெறிந்து
ஆரமுலைமாத அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன்செய்தநற் பாக்கியத்தாற் பரமேஸ்வரனார்
பாதத்தாற், காலன்பட்டு விழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்
கள்காசினியிற், சாலமிகுந்து சாவன்றித் தரணியிற்பார
மாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தை வருத்தமுற்று நாராயண
னைப் போற்றினளே.

நடை

அப்போதுமரயவரும் ஆனதொருபூமாதா
உன்னுடையபார மொழித்தருள்வேன் நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்தை யழைத்தேயருள்புரிவார்
சம்புமேகாலத்திற்குத் தானிருக்கும்உத்தமரை
இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணரும்மை நன்றாயழைக்கவற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தாமெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கு
கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனிதானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழுதே
நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுமுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறி
சித்திராபுத்திரனார் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்வந்துகண்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துகண்டார்

சந்திராருஞ்சூரியநுந் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
சித்திராபுத்திராருஞ் சிவனாரடிவணங்கி
அருச்சுணைகள்செய்து அரன்பதம்போய்ப்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த மகனாரைத்தானெடுத்து
நன்மையுந் தன்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றரனார்களிகூற ஏற்றசித்திராபுத்திரரும்
பத்தினியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவன்கயிலைசென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
எமதருமராஜன் இறந்ததினாற்பூமாதா
சாவன்றிரிகுந்தவுயிர் தனைசுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனாரும்ங்கே சித்தமகிழ்ந்திடவே
பிரம்மாவுமன்னேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயதுபதினாறுய்ச் சிறுஷ்டித்தநாமவர்க்குக்
கணக்குப்படிச்சென்றான் காலத்தையறிந்துநமன்
தவத்தைமிகபாராமற் றுனேதான்மாண்டான்காண்
புத்திகுறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொருத்தருளவேணுமையா
ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனேநீரல்லாமல்
வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பங்கேட்கவென்றார்
இப்படிவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே
சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்ல
அன்னதானஞ்செய்வோர் அநங்கோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பால்விட்டோர்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்திடுவோர்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுுவோர்
கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
நன்மைசெய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
இவ்வளவுபேரும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேபின்சொல்வார்
எமனையெழுப்ப யின்பமுடன்மகிழ்ந்து

78 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

கூப்பிடுங்களை ன்று சொல்லி கோமான் விடை கொடுக்க
 அருளளிப்பாயென்று சொல்லி அந்தக் கனையானெழுப்ப
 தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
 வாய்புதைத்துத் தண்டனிட்டு வணங்குகிறுந் தானியமன்
 அப்போதானார் அகமகிழ்ந்து பார்த்தவனை
 நன்மைகள் செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்று சொல்லி
 ஆயுதங்களைல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
 நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
 வாகுடனே சொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
 இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையுமனுப்பி
 எமலோகப்பட்டணத்தைச் சேருகிறாரிருபேரும்
 பட்டைகள் மிகநெருங்கிப் பாரக்கடாவேறி
 வெற்றிக்குடைபிடிக்க வென்சாமரைபோடக்
 கணக்கரும் நல்ல கற்பகத்தேரேறி
 இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
 எட்டுதிசையு மெங்குமேதான் முழங்க
 திக்குதிசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
 கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
 பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான் முழங்க
 வாசங்கள்தான் வீசி வான்கவரிதான் வீச
 பொன்னுலகத்தாரும் போதவேகுழ்ந்துவர
 தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனே தான்வரவே
 இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
 புட்பமார்பொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்ந்திடவே
 வானம்புவியு மாற்றலகிலுள்ளதெல்லாம்
 எமதருமன் மாளிகையில் இருக்கிறார் நற்கணக்கர்
 நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர் மாளிகையில்
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
 பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
 திருந்தவே நன்மைசெய்தோர் யிந்தவழிவருவதற்கு
 வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்செய்ய வுற்றார்
 மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கல்தானாட்டி
 இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
 மாடங்கள் கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
 கூடங்கள் கட்டிக் குளிரந்தமலர்க்காவுடனே

நல்லதண்ணீர்ப் பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
 புண்ணியஞ்செய்வதற்கு பொருத்தமிகவுண்டாகி
 அதுக்கானபேரை அவ்வழிக்குகாவல்வைத்து
 இதுதான்கயிலைவழி யென்றுமேபுண்ணியற்கு
 சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரைத்
 திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
 கீழ்வாசல்தன்னருகே கேசவனைத்தானோக்கி
 ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருவதற்கு
 சிவஞானபத்தர் தெரிசிக்கவருவதற்கு
 பராசத்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
 மண்டபமுஞ்ஞானிமையும் வகையுடனேதான்வைத்து
 மாரியைக்கூடல் வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
 வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
 வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
 வருகிறவழியென்று வைத்தாரே தூதுவரை
 வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
 வந்துதெற்குவாசல் வழிதோருழுட்பரப்பி
 நெருப்புப்பரத்தெங்கும் நின்றெறியவுண்டுபண்ணி
 சுண்ணாம்புஞ்சேரும் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
 போதெரியொட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானுட்டி
 கூறைப்பறங்காவும் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
 நாயும்நரியும் பெருங்கதிவாயோநாயுங்
 கட்டெரும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொருபாம்புடனே
 அட்டைப்புழுக்குழியும் அரணைப்புழுக்குழியும்
 நரகக்குழியும் நன்றாகவுண்டாகி
 ஆரியதொருபாதகரை யடித்திழுத்துச் சொன்னார்
 கல்லுங்கரடுங் கடியமணல்பரப்பி
 பாதகரைத்தெண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
 மேற்கேயொருவாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
 பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
 கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டிநிறுத்திவைத்தார்
 குதிரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
 செக்குலக்கைகலந்திருகைச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
 செப்புத்தூணுட்டியதிற் றீயெரியநிறுத்திவைத்தார்
 இரும்பாலேதூண்டிகளை யெங்குமேதானுட்டி
 நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
 பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்

80 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
 இப்படியேவாசல்க ளெல்லாம்வகுத்தபின்பு
 செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
 இங்கிதங்கள் தான்பேசி யிருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
 வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்தேரம்
 வள்ளுவனும்வந்து வலமாகவந்துநின்று
 அடியேனையிங்கே யழைத்ததெதுக்கெனவே
 படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கநீகேளு
 சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
 காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியடியேமுரசை
 அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பினானேரம்
 அப்படியேவள்ளுவனும் யானை தனைக்கொண்டுவந்து
 ஆனைக்குள்வரிசைகளை யன்பாயலங்கரித்து
 ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
 தம்பட்டம்வைத்து தனிக்கால்வழியேதான்
 ஆனைதனிலேறியே புறப்பட்டானப்பொழுது
 துர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
 துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
 மதுவுதனைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
 அரக்குமதுவு மளவின்றித்தான்குடித்தான்
 பதினாலுலகரியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
 ஆண்சாதிபெண்பால் ஆதியேதான்பிறந்த
 நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்றாகத்தான்தெறிந்து
 பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லபண்புடனே
 வெய்யபெருந்தோளன் வீதியிலேவந்துநின்று
 முறையிட்டித்தான்பறையு முழக்கினுனப்போது
 இந்தமொழிகேட்டுடனே யெல்லாருந்தான்மகிழ்ந்து
 அந்நேசஞ்சிறுபிள்ளை களனைகம்பேர்தான்குடி
 இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றதுவே
 அப்போதுவள்ளுவனு மானை தனைநோக்கி
 அத்தானேபிள்ளைகள்மே லானதொருகோபத்தை
 அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
 கையில்மணலெடுத்து காற்றிலே தூற்றிவிட்டார்
 கண்ணில்மணல்விழுந்து கசக்கியேவள்ளுவனும்
 கோபம்பெரிதாகிக் குணக்கேடுசொல்லிவிட்டான்
 குடித்தவெரியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்
 பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பொருக்கெனவேபொட்டுதிரக்

காயும்பழமும் கலந்துதரவேணுமென்று
தினம்பிரப்பாராயிரம்பேர் தினமிரப்பாராயிரம்பேர்
நகமிகுதியேருமற் றரணிப்பாரங்குறைய
என்றதுமேகுடித்த வெறியாலிறங்காது
அடியடிவென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
சித்திராபுத்திரர்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறை கேட்டவிடத்திலுள்ளவர்கள்
இந்தவகையாதென்றே யெழுந்துமேதான்பிறகே
எல்லாருமொன்று யெமலோகர்போய்புகுந்தார்
நல்லதர்மராஜனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரே நீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருங்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தபின்முதலும்
வடுபிஞ்சுகாயுதிர வென்றுறைத்தேவள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னா ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அந்தேநரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்க சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவரச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனும் மலரடியைப்பாற்றிசெய்ய
வாராயநீவள்ளுவனை வாய்மதங்களை துரைத்தாய்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்
இப்போதுவந்தகுறை யென்னாலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாஸி யம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் முழங்கினேன்முரசை
பிள்ளைகள் தர்ச்சனர் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
இத்தப்பிழையைப் பொருத்தருளவேணுமையா
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொல்ல
மாய்கையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்து
சாராயந்தான்குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதினால்
வள்ளுவனை சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றான்
வள்ளுவன்தானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடவரெல்லாம்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்

82 சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

என்றேயெமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுவையெல்லாம்
 அவரவரிடத்தில் ஏகினாரப்போது
 இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தினமணிமண்டபத்தில்
 மணிமுடியைதான் பூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
 பட்டோலைகள் தன்னை பறிந்துமிகவாசிக்க
 அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமார்ட்டி
 அமராவதிபெருமாள் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
 தர்மராஜன்தேவி தாஞ்செய்தபுண்ணியங்கள்
 அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேயிப்போது
 இயமனார் தன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
 இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
 இக்கதையைக்கேட்டவர்கள் ஈசர்பதம்பெறுவார்
 நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்பவர்கள்
 பாடிபடித்திடவே பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
 நாடியெழுதினவர் நல்லவிரதந்தானெடுத்தோர் [ர்
 பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருப்பா
 ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
 முங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டி தன்கதையை
காரணத்தால் நான் பாடக் கணபதியே முன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகான நற்பெயரால்
பூதலத்திற் செல்வம் பொருந்தி மிகவுண்டாக்கி
அன்னை சுற்றத்துடனே யருள்பெறவே தான் வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாக்கித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல் செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்று சற்றும் பக்கத்தில் கேட்டறியேன்
இந்தப்படியே யியல்புடனே தான் வாழ்ந்தார்
நயினூர் தனிநோன்பு நாவிலெடுத்தறியாள்
கணக்கென்ற செய்தி கனவிலுங்கேட்டறியாள்
முப்பாலுங்காச்சி முடியாமல் வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம் தெரிசனங்கள் செய்தறியாள்
சித்திராபுத்திரர் நோன்பு சிந்தையிலைவத்தறியாள்
இவள் செய்தி தன்னை இயல்கணக்கர் தாமறிந்து
எமதர்மராஜனுட னின்பமாய்தானுரைக்க
அவள் தருமநற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டறியாமலிருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள் செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச் சொல்லுகிறான்
பட்டணமெல்லாம் படைதட்டியாராய்ந்து
அன்னகொடிகட்டி யழுதுபடைத்திடுவாய்
அதிதிபரதேசியற்கும் ஆருமற்றூர்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யழுது மிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டவற்த அமுதமேதான் கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்து செய்திடுவாள்
கோட்டைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சி மிகவுண்டாக்கிப்
பாணகம் நீர்மோர் பணிவாகச் செய்துவைத்தாள்
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனே நற்குடையும்
விசிறியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள் தணித்திடுவாள்

கன்னிகாதானங் கருதிமுடித்துவைப்பாள்
 வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவாள்
 ஆடையிலாபேர்களுக்கு ஆடைமிகக்கொடுத்திடுவாள்
 சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்துவந்தாள்
 நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள்தான்பறித்து
 ஆலயங்கள் தன்னி லடைவாகச்சாத்துமென்றாள்
 தூரத்துக்குத் தூரஞ் சமைதாங்கிகட்டிவைத்தாள்
 காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைத்தாள்
 பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதான்கொடுப்பாள்
 வெட்டித்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டுவாள்
 வட்டியில்லாமல்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்திடுவாள்
 வேந்தனுக்கு அஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கும்
 தேருதலைசொல்லி யடைக்கலங்கள் தான்கொடுப்பாள்
 கன்னங்களுக்குத்திக் களவுசெய்யவருபவர்க்கு
 அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவாள்
 ஏழைபரதேசியற்கு இல்லிடமும்கட்டிவைத்தாள்
 இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்து
 பூப்பியர்கள் போட்டு புதுக்கனிகள் தான்கொடுப்பாள்
 அனாதிபிணத்தை யடிக்கிவைப்பாள் கண்டிரே
 ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்று சொல்லிடுவாள்
 அதற்காகக்காய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
 சம்பாரஞ்சொல்லுவதை தடையறவேதான்கொடுப்பாள்
 இந்தப்படி தரும மெவ்வளவுந்தப்பாமல்
 செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
 விரதமும் நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
 கணக்கருமங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
 என்னதாஞ்செய்தாலு மேந்திழையாள்தன்னைவிடோம்
 பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல்
 அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
 கணக்கருக்குகைகூலி கட்டுவாருலகமதில்
 இந்தவசனத்தை யெவ்வளவுமறியாமல்
 இருந்த அமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
 ஏவினார்தாதுவரை யின்னமொருவார்த்தைசொல்வார்
 அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டிரே
 தென்னமரங்களுக்கு சேரவேருழந்துநிற்கும்
 கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்துநிற்கும்

தீவுகளிலுள்ள துகள் சேகரமாய்வந்துநிற்கும்
 பசுக்களொருகோடிநிற்கும் பைங்கொடியாள் வாசலிலே
 அரதேசிபரதேசிக் கன்னம்வழங்கிடுவாள்
 என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் வலினுர்து துவரை
 அந்நேரத்து துவர்கள் அதிககோபமுண்டாகி
 இருப்புத்தடியுடனே ஏற்றதோராயிரமும்
 பாசக்கயிறும் பெருவலையும் தானெடுத்து
 வந்துவளைத்தார்கள் மனையாட்டி வாசலிலே
 வாசலிலேவந்துநின்று வலுமையெல்லாங்கண்டார்கள்
 அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னம்கொடுக்கிறதும்
 கூனர்குருடர் குரைக்கால்முடவருக்கும்
 ஆராய்ந்துபார்த்து அழுதுகொடுக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் கயவுடனேசெய்கிறதும்
 இத்தனையும்கண்டு இயல்பான து துவர்கள்
 அமராவதியானே அழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
 இவளை நாமழைத்து போனோமேயாமாகில்
 தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டிரே
 அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டிரே
 என்றுசொல்லி து துவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
 கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
 நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுதானறிந்தார்
 அந்நேரமொடிவந்தாள் அமராவதியாரும்
 கண்டாளே து துவரைக் கலங்கியிருக்கிறதை
 அமராவதியாள் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
 வாருங்கள்மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
 இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
 அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
 என்றுசொல்லியிருந்து இனியமுதுகொள்ளுமென
 அப்போது து துவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்
 இந்நேரம்நாங்கள் இனியமுதுகொள்ளவில்லை
 என்றுசொல்லி து துவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
 வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
 கன்னமிடவந்தீரே களவுசெய்யவந்தீரே
 தாயிக்குத்தாயாகித் தானிருக்கவுங்களுக்கு
 உண்டிருக்க அன்னமுதல் உருபடியும்நான்தருவேன்
 அஞ்சாமல்நீங்க என்னங்கள் தான்பொசிக்க

வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
 இவ்விடத்தில்தானது பொசித்தோமேயாமாகில்
 எங்கள்நாயனார் எழுதுவார்பட்டோலை
 ஆனதினால்நாங்க ளழுதுபொசிப்பதில்லை
 இருந்தரசாளுமென்று ஏகினூர்து துவர்கள்
 வந்துவணங்கி மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
 சித்திராபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
 செட்டியாலெங்களைத் தீக்கழுவிற்போட்டதுவும்
 செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
 என்றுசொல்லக்கணக்கார் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
 உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னாளோ
 மற்றுமொருது துவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
 அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
 என்னோம்புகொண்ட னெந்தனைநினையாமல்
 பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
 தனிக்குறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
 இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
 என்றுசொல்லிது துவரை யியல்பாகத்தானனுப்ப
 அந்நேரந்தாதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாக
 இருப்புத்தடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்கிலியர்
 வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 நந்தவனம்வைத்து நறும்பூபறிக்கிறதும்
 அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுறதும்
 சத்திரங்கள்வைத்து தயவாகநடக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் தவறாமல்செய்கிறதும்
 கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
 கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
 தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
 அந்நேரம்அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
 வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
 அழுதுகொள்வாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
 பாணகம்வாங்கிப் பசியாரக்குடித்தார்கள்
 இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனாக்கால்
 தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
 ஏதுமுறையென்று ஏகினூர்கிங்கிலியர்
 சித்திராபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா

எங்கனையும்நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
 செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்றுசொன்னார்
 அந்நேரமக்கணக்க ரதிககோபமுண்டாகி
 எங்களுக்குகைக்கூலி காட்டினானுதாரி
 பாணகம்வாங்கிப் பதிவாய்குடித்தீர்கள்
 இதற்கோயனுப்பிவைத்தே நென்னுரேயுத்தமனார்
 அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
 சினத்துமிகவுரைத்துச் சீறியேயப்போது
 மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
 பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
 கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைபிராமணியை
 இவர்கள் தனையழைத்து யேவினார் நற்கணக்கர்
 அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்றார்
 அயுதங்கள் தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருமாய்
 வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
 தானதருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதை
 இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
 இவளெத்தனை தரும மினிதாகச் செய்தாலும்
 நாயனானுரைத்தபடி நான்விடுவதில்லை யென்றான்
 என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணும்தான்சீற
 அந்நேரமேதானும் அமராவதியானும்
 தீர்த்தமுமாடித் தெருவீதிவருகையிலே
 பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
 அப்போதுசெட்டிச்சி யனைகங்கவலையுற்று
 துக்கமுண்டாகித் துடித்துதேவலதுகண்ணும்
 மயக்கம்பிறந்தது மதிமறந்து அந்நேரம்
 ஏதோகொடுமை யினிகேட்கவேணு மென்று
 பூனைகுறுக்கிடவே போந்தகூறல்லவென்று
 தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டாச்சோ
 என்றுசொல்லியம்மை யேற்றதொருபாத்திரத்தில்
 அமுதுகாரிகளை யப்போதுதானெடுத்து
 செயகண்டியடித்துத் தெருவெல்லாம்தானதிரிந்து
 ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
 திட்டசட்டமாகச் செய்தாளேயந்நேரம்
 ஒன்றுந்தவருமல் உள்ளபடியேநடத்தி

வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
 இருக்கும்பதியில் யியல்பாகத்தானிருந்து
 பேத்திமார்பாட்டிமார் பிரியமுடனேயிருந்து
 பாலோடும்நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
 சாந்துபுனுசு சவ்வாதுந்தானணிந்து
 புஷ்பாதிசுளெல்லாம் போதவேதான்குடிச்
 சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
 வாசற்படியில் வந்துநின்றாளுந்நேரம்
 கண்டமராவதியாரும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
 இருபேரும்நீங்கள் இனியமுதுகொள்ளுமென்றார்
 சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
 அப்போதுகூற்றுவனும் ஆனப்பிராமணியும்
 இந்நேரம்நீங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
 பலகாரம்நான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றார்
 பலகாரம்நாங்கள் பொசிப்பதில்லையென்றார்கள்
 என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திழையாள்தான்கேட்கப்
 பாலின்மேலரசையென்றாள் பிராமணியும்ப்போது
 பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொடுத்துவந்தாள்
 காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாரக்கொள்வதில்லை
 கண்காணாப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றார்
 இதுவுமொருசோதனையோ வென்றுமனதிலெண்ணி
 ஆனாற்கறந்து அடைவாகத்தருவேனென்றார்
 அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
 காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து
 கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
 அதனைவென்றுதானும் அமராவதிவரவே
 அப்போதுபசுவக் கதிககோபமுண்டாக்க
 காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லை
 வைக்கல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
 குத்தியெடுக்கக் கூறியகொம்பதனால்
 இருந்தாள்அமரா வதியுமிகக்கலங்கிக்
 கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
 ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய

தருமங்கள் செய்ததிலே தவக்கேடுவந்ததுண்டோ
 பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைக்குறுக்கிடவும்
 துர்க்குறிகள் காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
 வதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்று சொல்லி
 எண்ணுதுமெண்ணி யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 பாசக்கயிறும் பறுவலையும் தானெடுத்து
 கட்டி ஓரப்போது கண்மண்டை தான்பிதுங்க
 இறும்புத்தடியால் இரக்கமற்று தானடித்துப்
 பாப்பாத்திக்சள்ளியவள் பாசக்கயிர்பிடித்து
 அடித்தானேகூற்றுவனும் அமராவதியானைக்
 காமவல்லியென்றுமொரு காத்துவந்துவீசிடவே
 ஆகாரமின்னொளியு மதிகோபத்தோடுவந்து
 இருப்புத்தடிமுறிந்து இறக்கமற்றுத்தான்விழவே
 பாசக்கயிறும் பறுவலையுந்தான் தெரிக்க
 அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
 திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
 இத்தனைக்கும் தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தானே
 இவளை நாம்விட்டுவிட்டால் யியர்கணக்கரேது சொல்வார்
 கோபித்துக்கண்சீறிக் கொலைகடலிற் போட்டிடுவார்
 எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று
 இருபேருமாகவே நினைத்துமேதானுணர்ந்து
 வலைக்கயிறு தானெடுத்து வரியவேதான் பூட்டிக்
 கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையை ந்நேரம்
 கண்கள் தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
 கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்
 சித்திராபுத்திரனுஞ் சீறியேயேது சொல்வார்
 தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
 என்று சொல்லி நற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான் சிவக்க
 காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுந்தான்
 பின்கட்டாய்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்று
 செப்புத்தானோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
 உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
 அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
 தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலானும்
 சித்திராபுத்திரனார் சீமானுர்தான்கேட்டு

செம்பையுறுக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்கொள்ளுநர்
 அந்தப்படி தூதுவர்க ளமராவதியாட்கு
 பாணகமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
 இடையுமறிந்தாரே யியலான நற்கணக்கர்
 மழுவையும்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
 சந்தனசேருகத் தான்குளிர்ச்சியான துவே
 அப்போதொருகாத்து அவனிதனில்வந்தடித்து
 கயிறுதெரித்துக் கடுதாரந்தான்விழவே
 கணக்கருமப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
 ஐந்நாறுகாத மகலமுள்ளகாட்டே
 கல்லுங்கறடுங் கார்முள்ளுந்தான்படவே
 கட்டியிழுங்கொள்ளுநர் கண்விழிகள் தான்பிதுங்க
 இந்தப்படிகாடெல்லாம் இழுக்க வுற்றார் தூதுவர்கள்
 அந்தேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
 பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
 புட்பங்கள்தான்சொரிய பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
 சாந்துபுனுகு சவ்வா துமணந்தான்வீச
 தாமரைத்தடாகம் தானுமேயுண்டாகி
 இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
 வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
 தருமங்களானதெல்லாம் தற்காத்துநின்றனவே
 வந்தக்காற்றுக்கூடிக் கயிறுந்தரித்ததுவே
 ஓடிவந்து தூதர் வுரைத்தார்கணக்கருடன்
 பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சி
 ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
 இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்தேராம்
 செப்புத்தூணோடே சேர்த்து இருக்குமென்றார்
 கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குரடுகள் தான்காய்ச்சி
 காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாளர்வந்துநிற்க
 அமராவதியு மபயமிடந்தொடுத்தாள்
 கண்கள்தெரித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றான்
 தண்ணீர்தாகத்துக்கென்றான் தாமக்குழலாளுந்
 ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
 பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனே தான்குடித்தாள்
 அதையும் அறிந்தார்காண் ஆனதொரு நற்கணக்கர்
 இருப்புலக்கையாலே யடியென்றுருத்தமனார்

அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
 வீறிட்டசத்தம் விமலனூர்தாமறிந்து
 சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
 மின்னலுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
 காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
 செப்புத்தூணைல்லாஞ் சேரத்தளிர்ந்ததுவே
 கொல்லர்முகமுங் குளிர்ச்சிகளானதுவே
 தாமக்குழலானுந் தற்சொருபமாயிருந்தாள்
 இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
 அரையளவுதழிகள் அழமாய்வெட்டியதில்
 செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
 சைகைத் தனைப்பின்னுங் கட்டாசத்தானிறுத்தி
 உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வநிர்ந்து
 மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முகந்து
 ஆனைதனைக்கொண்டிடற யடித்துவிடுமென்றுரைத்தார்
 இங்கமொழிகேட்டுடனே யேங்கினாள்பைங்கொடியும்
 அப்போதுதூதுவர்கள் அத்துசெய்யவந்தவுடன்
 தருமங்கள்செய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து
 காற்றும்புயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
 எல்லாரையும்தூக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
 அதையும்றிந்தார்கள் அனல்சொருநற்கணக்கார்
 அட்டைகுளத்தி லழுந்தவேதள்ளுமென்றார்
 தாமரைதடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
 அட்டைகுளத்தி லழுந்திநிற்கும்பாலிகளும்
 செட்டிச்சியாலே சிலலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
 வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
 செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை
 வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
 அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
 தாயில்லாபிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
 பிள்ளைகளை யெடுத்து புழுதியெல்லாந்துடைத்து
 கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகவனுப்பினாளே
 அதரவுசொல்லி யனுப்பினாள்பிள்ளைதனை
 உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியரும்
 செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
 ஆட்டவேனுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்

செட்டிச்சியும்ப்போது சிவனை நினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குந்தகர்த்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதூதுவர்க ளொருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
அகாசக்காற்று அதிககோபமாகவந்து
செக்குந்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடினார் தூதுவர்க ளொருவருமேதான்காணோம்
அமராவதியாளு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களுல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நாகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினதே
அதையுமுறிந்தாரே அனதொருயிக்கணக்கர்
எண்ணையும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாரவள் தலையில்
விறுந்துவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரந்தூதுவர்கள் அவள் தலையிற்றாண்டுத்து
வழுதெருவும் மியல்பாககூவிடவே
கொள்ளுவாருமில்லை கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பண்டணத்திலுள்ள பலபேர்களுல்லோரும்
புண்ணியரைச்சற்று புகழ்ந்தறியாப்பாவியிடம்
எண்ணையும்பிண்ணாக்கு மிரிவாங்கக்காலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடனே தெருக்கதவைத்தானடைத்
தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து [தார்
கழுத்தெறிக்க கண்மண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அனியாயமென்றழுதாள்
அய்யோகோதெய்வமே அரும்பாவம்செய்தோமே
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன்வரவேணும்
வீதியைநினைந்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
எண்ணையும்பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றாளப்போது
அந்தச் சணமே யிறக்கினாளப்போது
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்

நீர்மோர்பெருகி நிறையவேகொண்டுவந்தார்
 கொண்டுவந்தமோரை குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
 தாகந்தெளிந்து தகைதீர்ந்தாள்செட்டிச்சி
 பிராமணியும்ப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
 அமராவதியாள் அருகிருந்துகேட்கலுற்றாள்
 அன்னமேதேனே யமராவதியாளே
 நீ-யெத்தனை தருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
 சித்திராபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
 புண்ணியனென்று புத்திதனில்வையாமல்
 இயதருமர்வாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுத
 பசுவின்வயிற்றில் பாலகனாய்வந்தவரை
 அவரைநினையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
 தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
 அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
 புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததரியாளே
 இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளளவும்புத்தியில்லை
 அவரைநினையாமல் அவதூமிகப்பட்டாயோ
 அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
 உன்னாலேதானு மலகெங்குந்தானறிய
 கூட்டிவந்தேயுன்னைக் கோறணிகள்செய்கின்றார்
 என்றேபிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்தேரம்
 அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
 சித்திராபுத்திரரே சிவனார்பெருங்கணக்கா
 பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தீரோ
 காணாதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சீமானும்
 அவரைநினையாம லல்லலெல்லாம்பட்டேனே
 அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
 மண்ணில்விழுந்து மலரடியைதெண்டனிட்டு
 அறிவெனக்குவந்ததையோ ஆனதொருபாலகரே
 செய்தபிழைபொருப்பீறென்று சொல்லியேதெண்டனிட்
 கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி [டாள்
 சித்தந்திரும்பித் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 மெத்தமனமகிழ்ந்து தேகமெல்லாந்தான்தணிந்து
 என்னைநினைந்ததினால் என்னோடுடன்பிறப்பும்
 இவளுக்குநற்பலனு மினிகொடுப்பேனென்றுசொல்லி

ஸ்நானங்கள் பண்ணி வரத் தாமேயனுப்பினர்காண்
 ஸ்நானங்கள் செய்து கவக்குறையுந்தான் முடித்து
 சிவனை நினைத்து திருநீறுந்தானணிந்து
 சித்திராபுத்திரரே சீமானேயென்று சொல்லி
 கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்து நின்றாள்
 அந்தேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
 திருமஞ்சனங்கொண்டு வந்து சிறக்கவேதான் சொரிந்து
 பட்டுமுதலுள்ள தெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
 ஆபரணமெல்லா வழகாகத்தான்கொடுத்தார்
 எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
 அந்தேரமேதானும் அமராவதியானும்
 தருமத்தையெல்லாம்நான் தவறாமல்செய்திடவும்
 என்னையிழுத்துவந்து இடங்கள்செய்வானேன்
 வகைவிவரமாக வசனிக்கவேணுமென்றாள்
 அப்போது நற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிழ்க்கு
 உன்னாலேயென்பே ருலகமெல்லாந்தானறிய
 செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
 எத்தேநான்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
 இந்தவீரதம் எடுத்திராப்பாவியர்க்கு
 நீபட்டதெண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
 அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
 உன்னாலேமோட்ச மடையவென்றேயுன்னை நான்
 கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள்கேட்டிடுவாள்
 அடுவித்தால்நானு மப்படியே நடப்பேனென
 சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
 சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணையில்
 பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
 அணும்பெண்ணுடனே அடைவாகநோன்பிருந்து
 ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
 திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி
 சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
 சாந்தாற்றறைமெழுகி சந்தணத்தால்கோலமிட்டு
 வானைக்கரும்பு வான்குழுவானையுடன்
 பழக்குலைகளாலே பந்தக்கால்தானிருத்தி
 மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி

பலகைதனைப்போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
 வேழமுகத்து விநாயகனை முன்புவைத்து
 பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின் விளக்கேற்றி
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அன்புடனேதான்படைத்து
 கடலைதுவரைமுதல் காராமணிப்பயறும்
 பயறுவகையுள்ளதெல்லாம் பாங்குடனேதான்படைத்து
 பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
 பருப்பரிசிபாணகம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
 பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
 உப்புமுதற்கர்ப்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
 எள்ளுபருத்தி ஏற்றதொருமுத்துகளும்
 இத்தனையும்நன்றா யியல்பாகவைத்தபின்பு
 புதுப்பாணைதன்னிலே பொங்கலிட்டுகீழிறக்கி
 திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
 புத்துருக்குறைய்யும் பொறிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
 கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
 தயிருமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
 நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
 அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 தூபங்கைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
 சூடன்பணிமாறிச் சூழக்குலவையிட்டு
 வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
 ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 ஆசாரியார்தன்னை அன்புடனேகூட்டிவந்து
 கட்டாகநன்றாய்க் கதைகள்படிக்கவைத்து
 இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்க
 கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
 இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கு
 இந்தக்கதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கு
 எல்லாப்பதமும் கொடுப்பேநாமேந்திழையே
 புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
 மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பார்
 இந்தப்படிநோன்பு எல்லோரும்தானிருக்க
 பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிவென்று
 இந்தப்படிகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே

நாயனாரைத்தபடி நன்னாய்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெறுவோமுத்தமரே
சித்திராபுத்திரரே சீமானேநீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரற்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்போய் பொருந்தவேதான்வந்து
தருமங்களைல்லாம் தப்பாமற்செய்யவுமே
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்றான்
நூலுவயதிருப்பாய் நூருண்டுசென்றபின்பு
உன்னையும்தானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆனதினால்தீயு மார்க்கையழியுமுன்னே
பூந்தேரிலேறி போய்வாருமென்றுசொல்ல
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூறியகொம்பதினால் கொன்றபசுத்தானாய்
இறையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகி கதறுதே நற்பசுவும்
அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டமுது கோலிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்கூட்டி
பட்டுமுடித்திப் பாவாடைமேற்போட்டு
மாலைகழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களைல்லாம் வரிசையாய்த்தான் முழங்கி
குறவைதனை முழங்கி கோலிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானகொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான் முழங்கி
மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது

கொள்ளிகள்வைத்து குடமுழுடைத்தார்கள்
 இந்தப்படியா யிருக்குமந்தந்தருவாயில்
 வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
 அமராவதியானே அனுப்பினாரந்தேரம்
 மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேரோடும்
 கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
 செட்டிச்சியாள்தனக்குச் சீவன்பறந்ததுவே
 நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
 சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
 திசைநோக்கித்தானுந் தெண்டனிட்டானுத்தமியும்
 நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
 காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே
 படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
 இப்படி நினைந்து ஏகினானுத்தமியும்
 அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தளர்ந்திடவே
 அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
 உற்றருறவுடையார் ஊராரைகூட்டிவந்து
 போஜனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
 தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
 நாயனார்நோன்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
 நாயனார்தம்மிடத்தில் நன்றாயறிவித்தாள்
 தர்மராஜாவும்ப்போது தானுமிசுப்பயந்து
 ஸ்திரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
 சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குசித்திரையிற் சீராய்ப்புரணையில்
 பறையோசைகேட்கும் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
 பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமானிடரெல்லாம்
 நாயனார்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள்
 என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிட
 பலகைகளைப்போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
 தேங்காய்ப்பழமுஞ் சிறக்கவேதானும்வைத்து
 சக்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
 பருப்பரிசிபாணகம் பாங்குடனேதான்படைத்துக்
 கறிவகைகளுள்ளதெல்லாங் கட்டாகத்தான்படைத்து
 பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்

திருக்கண்ணமுஞ் சேகரமாய்தானும்வைத்துப்
 புத்துருக்குதெய்யும் போதவேதான்படைத்து
 நாபதிபங்காட்டித் தோத்திரங்கள் தான்செய்ய
 தெண்டலிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுந்தானணிந்து
 ஏங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
 உத்தமனூர்தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
 இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைத்தார்
 பார்வதியாளிடத்தில் பண்பாகச்சொல்லவென்று
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
 எந்தன்பிறப்புவுளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
 என்னோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
 வேணுமென்றுநினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
 அமராவதியாளை யன்புடையமாதரசை
 வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
 சொன்னபடியவனும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
 பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்தமாளிடர்க்குரைத்தாள்
 விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
 எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
 சிவனாரும்ப்போது சிந்தைமிகவுண்டாகிப்
 பார்வதியர்மனைப் பக்கத்திற்றானழைத்து
 புத்திரர்நற்பிறப்பை போர்வையமிகநீயும்
 பூலோகந்தானறியப் போய்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
 பாப்பாத்தவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியும்
 கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமுந்
 தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
 ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
 என்னுடனேநீயும் உரைத்திடுவாய்உத்தமியே
 அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
 நாயனார்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
 அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
 தயங்குகிறோமென்றாள் தாமக்குழலானும்
 அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
 கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
 நாட்டுக்கணக்கர் நாயனார்பெருங்கணக்கர்
 பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்தமாளிடருக்கும்
 நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று

எமதர்மவாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுதும்
 பிறப்பும்வளர்ப்பும் பேரானநல்வளமும்
 தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
 தவத்தருமைகண்டு சந்ததியாய்வந்ததுவும்
 பசுவின்வயிற்றிற் பாலன்பிறந்ததுவுஞ்
 சம்புதலத்திற் றுமரையாயிருந்ததுவும்
 எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
 புத்தகமுந்தானும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
 கேட்டார்களெல்லோரும் கிருபையுடனேயிருந்து
 தெண்டனிட்டுகான்பணிந்து திருநீறுவாங்கியிட்டார்
 சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
 அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொடுப்
 மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய [பார்
 ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
 இப்படியேவரிசைபெற்று யேகிஞள்பார்வதியும்
 புத்திரனாரிடத்திற்குப் போனதொருசேதியெல்லாஞ்
 சிவனானுகேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
 செப்பினுள்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
 பூலோகந்தோன்றி போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
 புத்திரரும்பபடியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
 இயமரிடம்வருவதற்கு யேற்றவிடைவாங்கி
 புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
 இந்தக்கதையை யின்பமாய்கேட்டவுடன்
 அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகிச்
 செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
 நாளுக்குநாள திகம் நன்றாய்தழைத்ததுகாண்
 கேட்டபேரெல்லோருங் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருப்பார்
 நினைத்தபடிமுடிந்து நீழிவாழ்ந்தார்கள்
 அமராவதியாட்கு ஆண்டுதிகைத்ததுவே
 நோன்புகள்செய்தாட்கு நூருண்டுசென்றவுடன்
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
 நோன்புமறவாமல் நூருண்டுத்தானிருந்தாள்
 அவனையுமிங்கே யழைக்கவேவேணுமென்று
 கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூட்டிவரவேணுமென்று
 பூந்தேரனுப்பினார் புண்ணியனாரன்புடனே
 அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்

நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருங்கள்
 சிவலோகம்போகிறேன் செகத்துள்ளபுண்ணியரே
 நோன்புவிடாததை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
 ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானறிந்து
 கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
 பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெருங்கள்புண்ணியரே
 என்றுமிகச்சொல்லி ஏற்றதொருவுத்தமியும்
 அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
 தானதர்மங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
 பிராணபோசனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
 சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்துக்
 கூட்டோடேசொர்க்கத்தில் கூடுகிறேனெனவுரைத்தாள்
 இந்தப்படிச்சொல்லி யிருக்குந்தருவாயில்
 அந்நேரம்வந்துகாண் அழகானபூந்தேரும்
 அமராவதியும் அவர்தர்மராஜாவும்
 இருபேருமொன்றாய் ஏறினார்தேர்மீதில்
 சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்கள்
 பூமாரியாகப் பொழிந்தார்கள்ந்நேரம்
 பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
 சொற்கத்துவாசலையும் திறக்கவேசொன்னார்காண்
 சித்திராபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
 சிவனோடுமையானைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
 சிவனாரிடத்தில் செப்பினாளுத்தமியான்
 தர்மங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிறக்க
 புத்திரரும்பபடியே பொருந்திப்பிறப்பதற்குப்
 பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறக்கச்சொல்லினார்காண்
 அந்நேரம்பிரமாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 தலைமகளாகப் பிறப்பித்தாரந்நேரம்
 தர்மராசாவைத் தலைமகனாய்பிறப்பித்தார்
 ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
 அந்தப்பிரவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
 புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினார்காண்
 அன்னக்கொடிகட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
 தவறாமல்நோன்பு தானிருந்தார்பார்த்து
 எல்லோரும்அந்நோன்பைத் தவறுதுநடத்தினார்கள்
 ஆனபடிவாழ்ந்தே யாண்டு நூருனபின்பு

சித்திராபுத்திரருந் தேரையனுப்பினர்காண்
 கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லை இருவரையும்
 இன்னமுந்தான்பிறக்க வேணுமோயேந்திழையே
 என்னுசித்திராபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
 இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்குஆகாது
 கலியுகங்கள்வந்து கலந்ததேபுண்ணியரே
 நட்சேத்திரபதவி நலமாகவருளுமெனச்
 சிவனாரிடத்திலவர் சேதிகள்தானுரைத்து
 அந்நேரம்பிரமா அப்படியேசெய்துவைக்க
 நட்சேத்திரப்பதத்தில் நலமுடனேவாழ்ந்திருந்தார்
 இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
 ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
 மூங்கில்போலன்னைசுற்றம் முசியாமல்வாழியவே
 பூலோகமெல்லாம் பொருந்தாமல்வாழியவே
 எல்லோரும்நன்றா யினிதாகவாழியவே
 சித்திராபுத்திரனார் சீமானும்வாழியவே
 பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்வாழியவே
 நெல்வேலிநாதர் நெடுங்காவல்வாழியவே
 காந்திமதியாளும் கணபதியும்வாழியவே.

அமராவதி கதை

முற்றிற்று.

Cundg

2492

சங்கீத சாஸ்திரிய சந்தவண்ணச்சரபம்

ச. சங்கரலிங்கக் கவிராயரியற்றிய

புதிய டிராமா சரித்திரங்கள் :

ரு. அ. பை.

கோவலன் சரித்திரம் [நாடக ரஞ்சிதம் மலர் 1]	0	6	0
நல்லதங்காள் சரித்திரம்	0	6	0
லலிதாங்கி சரித்திரம்	0	6	0
ஸ்ரீ பாமா விஜயம்	0	6	0
பாதுகா பட்டாபிஷேகம்	0	6	0
ஸ்ரீ ராமதாஸ் சரித்திரம்	0	6	0
துக்கு துக்கி சரித்திரம்	0	6	0
சத்தியவான்-சாவித்திரி	0	6	0
நந்தனார் சரித்திரம்	0	6	0

9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடமாக கலிகோ

பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரஞ்சிதம்"

3 0 0

சகுந்தலா [நாடக ரத்னம் மலர் 1]	0	6	0
பவளக்கொடி சரித்திரம்	0	6	0
சிறுத்தொண்டன்	0	6	0
மார்க்கண்டேயர்	0	6	0
குலேபகாவலி	0	6	0
ஞானசௌந்தர் சரித்திரம்	0	6	0
சக்குபாய்	0	6	0
பட்டினத்தார்	0	6	0
துருவ சரித்திரம்	0	6	0

ஷே 9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடமாக கலிகோ

பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரத்னம்"

3 0 0

பீஷ்மர் பிரதிக்கை	0	6	0
காலவரிஷி	0	6	0

தியானுமீர்த சேந்தமிழ்த் திலதமென்னும்

புதிய பக்திரசக்கீர்த்தனம்

முதற் பாகம் ச. ச. கவிராய ரியற்றியது 0 5 0

இரண்டாம் பாகம் ... 0 5 0

ஏகை. சிவஷண்முகம் பிள்ளை இயற்றியதும் தி. நாராயணசாமி பிள்ளை கம்பெனியார் நடத்தியதுமாகிய

12-பாகங்களடங்கிய சம்பூரண இராமாயணம் ரூ. 3.

ப. முஹியித்தின் பிச்சை சாஹிபு,

நெ. 78, செட்டித் தெரு, கொழும்பு.